

HOB 7/2011.
(HOB 37/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottságának**
2011. április 19-én, kedden, 14 óra 07 perckor
az Országház földszint 93. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	6
Tájékoztató a fegyveres és rendvédelmi szervek helyzetéről, a munkavállalók hangulatáról, élet- és munkakörülményeiről, az új életpályamoddellel kapcsolatos elvárásairól	6
<i>Kónya Péter beszámolója</i>	<i>7</i>
<i>Szima Judit tájékoztatója</i>	<i>9</i>
<i>Czövek János tájékoztatója</i>	<i>10</i>
<i>Holecz Gábor tájékoztatója</i>	<i>12</i>
<i>Talabér Zoltán tájékoztatója</i>	<i>12</i>
<i>Kucsera Miklós tájékoztatója</i>	<i>14</i>
<i>Powell Pál tájékoztatója</i>	<i>15</i>
<i>Árok Kornél tájékoztatója</i>	<i>16</i>
<i>Kérdések, vélemények</i>	<i>17</i>
Az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők (ISAF) műveleteiben történő magyar katonai szerepvállalással összefüggő egyes kormányhatározatok módosításáról szóló 1078/2011.(III.30.) Korm. határozatban foglalt döntésekről szóló J/2768. számú beszámoló, általános vita, valamint az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők (ISAF) műveleteiben történő magyar katonai szerepvállalással összefüggő egyes kormányhatározatok módosításáról szóló 1078/2011.(III.30.) Korm. határozatban foglalt döntésekről szóló beszámoló elfogadásáról szóló H/..... számú országgyűlési határozati javaslat, döntés a bizottsági önálló indítványról	39
<i>Dr. Szarka Gábor kabinetfőnök (Honvédelmi Minisztérium) szóbeli tájékoztatója</i>	<i>39</i>
<i>Határozathozatalok</i>	<i>40</i>
Egyebek	40

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a fegyveres és rendvédelmi szervek helyzetéről, a munkavállalók hangulatáról, élet- és munkakörülményeiről, az új életpályamoddellel kapcsolatos elvárásaikról
2. a) Az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők (ISAF) műveleteiben történő magyar katonai szerepvállalással összefüggő egyes kormányhatározatok módosításáról szóló 1078/2011. (III.30.) kormányhatározatban foglalt döntésekről szóló J/2768. számú beszámoló (Általános vita) (Első helyen kijelölt bizottságként)
- b) Az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők (ISAF) műveleteiben történő magyar katonai szerepvállalással összefüggő egyes kormányhatározatok módosításáról szóló 1078/2011. (III.30.) kormányhatározatban foglalt döntésekről szóló beszámoló elfogadásáról szóló H/... számú országgyűlési határozati javaslat (Döntés a bizottsági önálló indítványról)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Kocsis Máté** (Fidesz), a bizottság elnöke
Csampa Zsolt (Fidesz), a bizottság alelnöke

Báthly Tamás (KDNP), a bizottság alelnöke
Iváncsik Imre (MSZP), a bizottság alelnöke
Ágh Péter (Fidesz)
Bíró Márk (Fidesz)
Borbély Lénárd (Fidesz)
Farkas Zoltán (Fidesz)
Kulcsár József Ferenc (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz)
Dr. Simon Miklós (Fidesz)
Tamás Barnabás (Fidesz)
Tóth Gábor (Fidesz)
Földi László (KDNP)
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)
Rubi Gergely (Jobbik)
Németh Zsolt (Jobbik)
Dr. Dorosz Dávid (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Juhász Ferenc (MSZP) Iváncsik Imrének (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Laban János, a bizottság főtanácsadója

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Volner János (Jobbik) országgyűlési képviselő
Kónya Péter elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője
Czövek János elnök (Honvédszakszervezet)
Holecz Gábor elnök (Vám- és Pénzügyi Dolgozók Szakszervezete)
Pach Dániel elnök (Rendőr Szakszervezetek Védegylete)
Powell Pál elnök (Nemzetbiztonsági Szakszolgálat Érdekképviselői Szervezete)
Szima Judit (Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete)
Talabér Zoltán elnök (Polgári Védelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége)
Árok Kornél elnök (Hivatásos Tűzoltók Független Szakszervezete)
Kucsera Miklós (Független büntetés-végrehajtási Szakszervezetek Országos Szövetsége)
Dr. Szarka Gábor kabinetfőnök (Honvédelmi Minisztérium)

Megjelentek

Csürel János elnök (Büntetés-végrehajtási Dolgozók Országos Szakszervezeti Szövetsége)
Pongó Géza főtitkár (Független Rendőr Szakszervezet)
Kiss József elnök (Fővárosi Tűzoltók Szakszervezete)
Tajti István elnök (Nemzetbiztonsági Dolgozók Érdekképviselői Szervezete)
Vincze Tibor elnök (Rendészeti és Közigazgatási Dolgozók Szakszervezete)
Zentai Ferenc elnök (Katasztrófavédelmi Dolgozók Szakszervezete)
Papp Zoltán főtitkárhelyettes (Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete)
Dr. Dankó István főosztályvezető (Honvédelmi Minisztérium Jogi Főosztály)
Kelemen Tas főosztályvezető (Honvédelmi Minisztérium Védelempolitikai Főosztály)

(Az ülés kezdetének időpontja: 14 óra 07 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. KOCSIS MÁTÉ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Nagy tisztelettel köszöntök mindenkit az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottságának ülésén, valamennyi tisztelt képviselőt, a Demonstrációs Bizottság tagjait, illetve a tisztelt sajtó megjelent munkatársait.

Először a határozatképeség megállapítására kerül sor. Megállapítom, hogy 17 fő személyesen van jelen, helyettesítési megbízást egy fő adott: Juhász Ferenc képviselő urat Iváncsik Imre alelnök úr helyettesíti. Megállapítom, hogy a bizottságunk helyettesítésekkel együtt 18 fővel határozatképes.

Tisztelt Bizottság! Javaslatot tennék a napirend elfogadására. A kiküldött meghívóhoz képest az a kiegészítő javaslatom, hogy az afganisztáni missziókról szóló jelentést is tárgyaljuk a mai napon. Azaz 1. napirendi javaslatom tájékoztató a fegyveres és rendvédelmi szervek helyzetéről, a munkavállalók hangulatáról, élet- és munkakörülményeiről, az új életpályamoddellel kapcsolatos elvárásokról; 2. napirendi javaslat az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők műveleteiben történő magyar katonai szerepvállalással összefüggő egyes kormányhatározatok módosításáról szóló 1078/2011. (III.30.) kormányhatározatban foglalt döntésekről szóló J/2768. számú beszámoló általános vitája, valamint döntés az elfogadó határozati javaslatról.

Tisztelt Bizottság! Kérdezem, ki az, aki a mai napirenddel egyetért. Kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság a napirendet egyhangúlag elfogadta.

Jelen van körünkben Volner János képviselő úr, aki kérte, hogy bár nem tagja a bizottságnak, tanácskozási joggal vehessen azon részt. A Hárszabály 68. §-ának (2) bekezdése alapján ügyrendi javaslatot tennék, mely szerint a tanácskozási jogot Volner képviselő úrnak megadjuk.

Kérem, aki ezzel egyetért, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta.

Tájékoztató a fegyveres és rendvédelmi szervek helyzetéről, a munkavállalók hangulatáról, élet- és munkakörülményeiről, az új életpályamoddellel kapcsolatos elvárásokról

Tisztelt Bizottság! Most rátérünk 1. napirendi pontunk megtárgyalására. Tisztelettel köszöntöm meghívott vendégeinket, Kónya Péter urat, a Demonstrációs Bizottság vezetőjét és a bizottság valamennyi jelen lévő tagját.

Elsőként tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy a Demonstrációs Bizottság vezetője az elmúlt héten levélben keresett meg azzal a felkéréssel, hogy szeretnének mindannyiunkat tájékoztatni a fegyveres és rendvédelmi szféra helyzetéről. A magam részéről, annak ellenére, hogy az Országgyűlés, illetve a Honvédelmi és rendészeti bizottság előtt nincs jelenleg olyan előterjesztés, törvénymódosítás, amely a szférát érintené, fontosnak tartom és tartottam, hogy a bizottság valamennyi tagja számára biztosítsuk azt a Hárszabályban is leírt lehetőséget, hogy megismerhessék az érdekképviseltek, szakszervezetek álláspontját, a fegyveres és rendvédelmi szféra munka- és életkörülményeinek aktuális helyzetét. A mai ülésünkön erre fog sor kerülni tájékoztató formájában.

Javaslom, hogy elsőként hallgassuk meg Kónya urat, a Demonstrációs Bizottság vezetőjét, ezt követően pedig a bizottság tagjai adjanak tájékoztatást. Kérem, hogy a sorrendiséget majd Kónya úr határozza meg. Jómagam nem kezdeményezem, hogy a bizottság időkeretben tárgyaljon, de kérem, hogy a tájékoztató előterjesztésekor törekedjenek az összefogottságra.

Elsőként tehát akkor megadom a szót Kónya Péter úrnak, a Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége elnökének, a Demonstrációs Bizottság vezetőjének. Parancsoljon, elnök úr, öné a szó!

Kónya Péter beszámolója

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! Először is szeretném a Demonstrációs Bizottság nevében megköszönni, hogy lehetőséget biztosítanak a mai nap során arra, hogy a fegyveres és rendvédelmi szféra munkavállalóinak helyzetéről, életkörülményeiről reális tájékoztatást adhassunk önöknek.

Nyilván önök előtt is ismert a kialakult helyzet. A fegyveres és rendvédelmi szférában felborult a munkabéke, amit a szombati demonstráció is bizonyít, amelyen a biztosításért felelős rendőrségtől kapott tájékoztatás szerint több mint 15 ezer kollégánk vett részt. Azt gondoljuk, hogy ezzel egyértelmű üzenetet adtunk a kormánynak, valamint önöknek, akik a civil kontrollt testesítik meg a fegyveres és rendvédelmi szférát irányító tárcák felett. Azt szeretnénk - ezért jöttünk ma ide -, hogy hallgassák meg, milyen helyzetben vagyunk, milyen problémáink vannak. Bízunk benne, meg tudjuk győzni önöket arról, hogy rossz a Széll Kálmán-tervben meghatározott irányvonal, amely tovább kívánja csorbítani a fegyveres és rendvédelmi szféra hivatásos állományának az elmúlt évek során egyébként is megkurtított jogait.

Amikor 1996-ban elfogadták a szolgálati törvényünket, a mostani kormánypárti frakció is egyhangúlag megszavazta azt a kitéletet, hogy különleges szolgálati jogviszonyt jelent a fegyveres és rendvédelmi szféra hivatásos és szerződéses szolgálata. A törvény, a preambulum is leszögezi, az állam különleges áldozatvállalást vár el azoktól, akik e törvény alá tartoznak, s ezért különleges jogokat és juttatásokat kíván biztosítani számukra. Az utóbbi tizennégy-tizenöt évben folyamatosan csökkentették a törvényben biztosított jogainkat, az állampolgári jogainkat is szűkítették, s a juttatásaink is fokozatosan csorbultak. Itt voltam a parlamentben, amikor elfogadták a szolgálati törvényünket. Akkor nagyon sok képviselővel beszéltem, így tudom, mindenki úgy fogadta el a szolgálati törvényünkben lévő illetménytáblát, hogy az ahhoz tartozó illetményalapok a mindenkori inflációnak megfelelően automatikusan emelkedni fognak. Ehhez képest az elmúlt tizenöt évben többször volt befagyasztva az illetményalapunk, mint ahányszor emelkedett.

Teljesen szétverték azt a kiszámítható életpályát, amit az akkori szolgálati törvényben meghatároztak, különféle pótlékokkal próbálták kompenzálni az évek során bekövetkezett illetménybefagyasztásokat. Teljesen felesleges pótlékrendszerek lettek bevezetve, amelyek idegenek a rendszertől, ezek kiszámíthatatlanná tették az életpályát, így az már nem vonzó és nem pályán tartó. Az egyik legnagyobb probléma - ezt mi is látjuk -, hogy óriási az elvándorlás a pályáról, mert a jelenlegi illetményrendszerünknek nincs pályán tartó ereje. Ha nem lenne akkora a munkanélküliség Magyarországon, mint amekkora, akkor végképp nem lenne vonzó ez a pálya és nem tudnánk feltölteni a beosztásokat. Egyébként így is rengeteg feltöltetlen beosztásunk van, nagyon sok helyre nem találunk megfelelő iskolai végzettséggel vagy szakképzettséggel rendelkező embert. Sajnálatos, hogy nem a követelményrendszereket növelik, hanem folyamatosan csökkentik azokat a követelményeket, amelyek alapján be lehet kerülni ezekhez a testületekhez. Ez nyilván azért van így, mert a jól képzett fiatalok már nem vállalják ezt a pályát, aki pedig vállalja, az semmiképpen nem élethivatásként teszi ezt.

A szolgálati nyugdíjrendszerünk - amihez hozzá kíván nyúlni a kormány - az az utolsó vívmányunk, amit a rendszerváltást követően is sikerült megőrizni, hiszen szolgálati nyugdíjrendszer a rendszerváltást megelőzően is volt. Ha ezt is elveszik, akkor ez az életpálya

teljesen kiüresedik. Akik ezt a pályát választották, azok ezt ezzel a feltétellel tették. Tudták, hogy mit vállalnak, milyen nehéz körülmények között kell dolgozniuk, s ha kell, akár az életük árán is készek és képesek végrehajtani a parancsokat. Ugyanakkor azt is tudták, hogy ennek ellentételezéseként mit vállal a kormány, mit vállal az állam. Azt gondoljuk, hogy ezt egyoldalúan senki nem módosíthatja. Készek vagyunk tárgyalni arról, hogy a jövőben felszerelő állományra milyen új jogszabályok vonatkozzanak. A szolgálati nyugdíjrendszeren is lehet változtatni az újonnan felszerelők tekintetében, ehhez azonban egy olyan új életpályamodellre van szükség, amelynek csak egy része a szolgálati nyugdíjrendszer teljes természetességgel, viszont olyan illetményeket és szociális juttatásokat kell biztosítani a kollégáknak, amelyek alapján vonzó lesz ez a pálya és pályán tartó lesz ez a hivatás.

Szeretném elmondani – örülök, hogy itt vannak a sajtó képviselői –, rengeteg téves információ jelent meg a szolgálati nyugdíjrendszerünkkel kapcsolatban. Nem igaz az az állítás, hogy 25 éves szolgálat után elmehetnek nyugdíjba a hivatásos állományúak. A jelenlegi, törvényben szabályozott szolgálati nyugdíjrendszerünk szerint a mindenkori öregségi korhatár mínusz öt évvel mehetnek el. Ha 62 évvel számolunk, akkor 57 éves korukban. Ha a nyugdíjkorhatár 65 évre emelkedik, akkor a jelenlegi szabályozás szerint a kollégáim 60 évesen mehetnek nyugdíjba. Ez alól két kivétel van. Az egyik: ha olyan mértékű egészségkárosodást szenved a kollégánk, amely alapján alkalmatlanná válik a fegyveres szolgálatra és legalább 25 éves szolgálati jogvisztonnyal rendelkezik, akkor választhatja a szolgálati nyugállományba vonulást. A másik: ha önhibáján kívül, például átszervezés miatt megszűnik a munkaköre, a beosztása, és a végzettségének, rendfokozatának megfelelő hasonló jellegű beosztást nem tudnak neki felajánlani. Tehát akkor, ha önhibáján kívül, kormányzati döntések vagy átszervezések miatt megszűnik a beosztása. Ebben az esetben, hogyha rendelkezik legalább huszonöt éves szolgálati jogvisztonnyal, akkor tud elmenni szolgálati nyugállományba. És az sem igaz, hogy ekkor teljes nyugdíjjal tud elmenni: a száz százalékos nyugdíjának csak egy bizonyos százalékát, hatvan valahány százalékát, tehát attól függően, hogy hány éves szolgálati visztonnyal rendelkezik, annak megfelelően számítják ki a nyugdíját, de nem száz százalékos nyugdíjjal tudnak elmenni a kollégáink.

Az a rendszer, ami van, úgy gondoljuk, hogy fenntartható a jövő tekintetében is egyébként. Nyilvánvaló, hogy nem kell átgondolatlan átszervezésekbe bocsátkozni, és nyilvánvaló, hogy meg lehet vizsgálni azt, hogy az egészségkárosodás mértéke mekkora, és milyen egészségkárosodással tudnak esetleg más beosztást felajánlani a kollégáknak. De nyilvánvaló, hogy nem törvényi szigorítással kell pályán tartani a kollégáinkat, hanem olyan juttatásokat kell biztosítani számukra, amely azt jelentheti, hogy ha adott esetben egészségkárosodása miatt nem tudja már az eredeti beosztását vagy eredeti feladatát ellátni, akkor is vonzó munkakört lehessen számára biztosítani, olyan munkakört, amelyben tovább folytatja a szolgálatot, ha erre az államnak szüksége van, más munkakörben, adott esetben könnyítettebb munkakörben, de olyan juttatásokért, amelyért szívesen maradnak a kollégák. Ez az az út, ami számunkra kezelhető és az egyetlen út, amely számunkra elfogadható.

Kialakult most egy olyan helyzet, ami egyre inkább állóháborúvá kezd fajulni. Azt gondolom, hogy senkinek nem lehet érdeke ebben az országban, sem nekünk, sem a kormánynak, sem az állampolgároknak, hogy ez a helyzet tartósan fennmaradjon.

Engedjék meg, hogy egy történetet elmeséljek, hogy egy kicsit oldjam a feszültséget! Önök közül nagyon kevesen vagy talán ha így körülnézek az asztalnál, akkor senkire nem emlékszem még a rendszerváltást követően a Honvédelmi bizottság ülésein, én elég gyakran részt kellett, hogy vegyek akkoriban. Talán sokan emlékeznek még Kéry Kálmán vezérezredes úrra, aki tagja volt a Honvédelmi bizottságnak, és az egyik ülésen - idős korára való tekintettel - elszundított, és hirtelen felébredt, miközben ment az ülés, én valamelyik hátsó sorban ültem, fölébredt a vezérezredes úr, rám nézett, és az ülés közben felállt, és ennyit mondott hangosan: „Fiatalember! Maga olyan sápadt, egyen egy narancsot!” - és odahozott

nekem egy narancsot. Ezt követően mi nagyon sokat beszélgettünk még a különféle szünetekben, tárgyalási szünetekben, és annyit mondott nekem: „Egy dolgot kérek tőled, Fiam, maradj mindig tisztességes és ragaszkodj az elveidhez!” Egy dolgot meg tudok önöknek ígérni: amíg én vagyok a Demonstrációs Bizottság vezetője, azokhoz az elvekhez, amiket most itt elmondtam, ragaszkodni fogunk.

Köszönöm, hogy meghallgattak, és átadnám a szót majd a kollégáimnak. Úgy adnánk át a szót, megegyeztünk ebben, hogy nem minden demonstrációs bizottsági tag fog önöknek beszámolni az adott terület helyzetéről, hanem rendvédelmi szervként egy-egy képviselő, hogy ne raboljuk az önök idejét fölöslegesen. Először megadnám a szót Szima Judit asszonynak, aki a rendőrség helyzetéről fog egy pár szót szólni.

Szima Judit tájékoztatója

SZIMA JUDIT (Tettekreész Magyar Rendőrség Szakszervezete): Tisztelt Rendvédelmi Bizottság! Tisztelt Jelenlévők! A kormányzat Széll Kálmán-tervének rendészeti vonatkozású részével kapcsolatban a hivatásos állományú és szolgálati nyugdíjba vonult személyek körében az eddig megismert koncepció kapcsán rendkívüli mértékű elégedetlenség tapasztalható. A kormányzati fenyegetés hatására a rendőrségen belüli szakszervezetek egységes álláspontot alakítottak ki, amelynek tolmácsolásával személyemet bízták meg.

A hivatásos állományúak szerzett jogaival kapcsolatos kormányzati elképzelések kapcsán a tárgyalásos formában történő rendezés érdekében a szakszervezetek arra kérik a tisztelt elnök urat, hogy az alábbi álláspontunk elfogadhatósága tekintetében a kormányzat nyilvánítsa ki azon szándékát, miszerint elfogadja azokat a szakszervezetek részéről megfogalmazott sarkalatos alapokat mint garantált minimumkövetelményeket, amely érdemi alapot teremthet a fennmaradó, esetleg vitás kérdések megtárgyalására. Ennek elmaradása esetén is hajlandóak vagyunk ugyan a tárgyalásos formában történő egyeztetésre, de ez esetben a múlt héten elkezdődött figyelemfelhívó és tiltakozó jellegű demonstrációs lépések továbbfolytatását, illetve a mozgósított munkavállalók és szimpatizánsok létszámának a növelésére szükséges intézkedéseket is megtesszük.

Tesszük ezt annak érdekében, hogy ha másképp nem megy, akkor ennek az eszköznek a segítségével vizsgálja felül a kormányzat a fegyveres és rendvédelmi dolgozók, illetve szolgálati nyugdíjasok jogainak csorbítása kérdéskörében kinyilvánított szándékát. Nem tudjuk ugyanis elfogadni azt a szándékot, hogy az államot, a társadalmat éveken, évtizedeken át szolgáló, alapvető állampolgári jogaikról éveken, évtizedeken át lemondó munkavállalókat a jelenlegi kormányzat kisémmizze, a törvényi szinten évtizedek óta meglévő jogait elvonja. Azok a munkavállalók ugyanis annak idején éppen azért vállalták, hogy lemondanak bizonyos alkotmányos jogaikról, mert ezért cserébe az állam bizonyos juttatásokat mint kompenzációt biztosított részükre. A szakszervezetek álláspontjának az eredője ugyanakkor nem csupán a munkavállalók és az ő jogaik védelme, hanem meggyőződésünk szerint is a hivatás, a magyar rendészet és a magyar honvédelem presztízsének, értékének a megőrzése is. A rendészet és a honvédelem a magyar állam fennmaradásának olyan pillérei, amelynek megőrzése nem csupán a kormányzat, hanem az egész magyar társadalom felelőssége. Ezeknek a pilléreknek a lényegi tartalmát jelenti a benne dolgozó munkavállalók helyzete, a helyzetüket meghatározó jogszabályi rendelkezéseknek az összessége és az állam irányítását végző kormányzat ténykedése is.

Jelen helyzetben a kormányzati szándék a pillér másik két eleme ellen fordult olyan okokra hivatkozva, amelyek álságosak, csúsztatásokkal telik, és arra irányulnak, hogy a hivatásos állományú személyek szerzett jogainak az elvétele, illetve a csorbítása társadalmi összérdek. Ezt az érvelést, ezt a kommunikációs hadviselést nem tudjuk elfogadni, és küzdünk ellene a rendelkezésünkre álló eszközökkel, amennyiben ezt kényszeríti ki a kormányzat. Úgy gondoljuk, hogy ennek a vitának az elmérgesedéséből senki sem kerülhet ki totális

győztesként, sem a kormányzat, sem a kormányzati akaratot megszavazó politikusok, sem a munkavállalói oldal. A kimeneteltől függetlenül a győztes is kemény sebeket lesz kénytelen elviselni, ezért kérjük, értsék meg és tolmácsolják ezt a miniszterelnök úrnak is, a rendészeti dolgozók nem fognak tovább hátrálni és tűrni, ha továbbra is azt lesznek kénytelenek tapasztalni, hogy a politika a lábát törli bele a fegyveres és rendvédelmi szervezetek munkavállalóiba.

Tisztelt Elnök Úr! A fegyveres és rendvédelmi dolgozók képviselőit ellátó szakszervezetek arra kérik önt, hogy szíveskedjen tolmácsolni a kormányzat és az országgyűlési frakciók részére az alábbi kérésünket:

Kérjük, hogy a kormányzat képviselőjében eljáró személy vagy személyesen dr. Orbán Viktor miniszterelnök úr, továbbá az Országgyűlés kormánypárti frakciójának vezetője adjon közjegyzői hitelesítés mellett írásos ígérvényt, garanciát arra, hogy

1. a fegyveres és rendvédelmi szervezeteken belül dolgozó munkavállalók - értve ezalatt valamennyi foglalkoztatási státusban dolgozó munkavállalót - szerzett jogainak minősülő, jelenleg hatályos szolgálati nyugdíj szabályaival, továbbá a szolgálati nyugdíjba vonulás szabályaival kapcsolatban nem szavaz meg olyan egyéni képviselői módosító indítványokat és nem terjeszt be olyan jogszabály-módosító javaslatokat sem, amely tartalmában a jelenleg hatályos jogszabályi feltételeknek a módosítását jelentené;

2. az előző pontban foglaltakkal kapcsolatban, amennyiben ilyen szándék mégis megfogalmazódik akár egyéni képviselő, akár a kormányzat részéről javaslatként vagy tervezetként, a munkavállalói érdekképviselők szakszervezeteinek e vétója esetén a javaslatot a kormánypárti frakció a frakciófegyelem eszközét felhasználva nem javasolja megszavazni, nem szavazza meg, illetve kormányzati betérjesztési szándék esetén attól eláll;

3. ígérvényt kérünk továbbá arra, hogy a már szolgálati nyugdíjba vonult személyes státusához és nyugdíjához nem nyúlnak;

4. ígérvényt kérünk továbbá arra, hogy hazánk EU-s csatlakozására figyelemmel a kormányzat az EU-s bérfelzárkóztatást már ez évben megkezdi a fegyveres és rendvédelmi területen dolgozó munkavállalók körében.

A fenti minimumkövetelmények elfogadása esetén a szakszervezetek a demonstrációs lépések továbbfolytatását felfüggesztik, és a fennmaradó, esetleges vitás kérdések érdemi megtárgyalására és a kormányzattal konszenzus kialakítására törekszik.

Köszönöm.

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Köszönöm. Szeretném jelezni, ha időnként hangzavart hallanak kintől, az azért van, mert a kollégáim - megerősítve az itt elmondottakat - demonstratív ide az ablak elé vonultak. Megadom a szót Czövek János úrnak, aki a katonák nevében fog hozzászólni.

Czövek János tájékoztatója

CZÖVEK JÁNOS elnök (Honvédszakszervezet): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Hölgyeim és Uraim! Czövek János vagyok, a 12 ezer fős Honvédszakszervezet elnöke. A HOSZ világosan megfogalmazta, hogy a szolgálati nyugdíjrendszer az utolsó olyan kedvezmény, amely hivatásos katonai pályára vonzza a jelentkezőket. A katonai hivatás viszontagságaiért, nehézségeiért cserébe a kedvezményes nyugdíjon kívül szinte semmi sem maradt már. Állítjuk, ha ezt is eltörlik, a katonai pálya végleg elveszti vonzerejét. A kedvezményes nyugdíjrendszer szerintünk nem törölhető el. Hatvanöt évesen egyetlen katona sem vezényelhető sem külföldre, sem árvízi védelemre. A katonák teljesítették a velük szemben támasztott elvárásokat, s most joggal várják el, hogy az ő elvárásaikat is teljesítsék.

Csak zárójelben szeretném megjegyezni, hogy nincs egyetlenegy NATO-tagállam sem, ahol ne működne a szolgálati nyugdíjrendszer.

Szeretném jelezni, hogy az Euromil 103. ülésén, az elmúlt hétvégén a fegyveres szolgálatot teljesítők szolgálati ellátásával foglalkozott, s ott elhangzott, hogy több európai országban is megkezdődött a szolgálati nyugdíjrendszer reformja. Ezek a reformok minden országban úgy kezdődtek meg, hogy a honvédelmi tárca tárgyalt a különböző szakszervezetekkel. A lengyel példát említem most meg, ahol tizenötötől húsz évre kívánják felemelni a szolgálati nyugdíj rendszerét, és ezt úgy szeretnék megcsinálni, hogy 2011. december 31-ével a hivatásos állományban lévőkre nem vonatkozik, hanem csak a 2012. január 1-jén hivatásos állományban lévőkre fog vonatkozni. Ez is egy külföldi példa.

A katonai hivatás mind fizikailag, mind szellemileg folyamatosan nagy terhelést és igénybevételt jelent. Az átlagosnál lényegesen magasabb terhelést próbálta kompenzálni eddig a nyugdíjrendszer. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a katonákat korábban megillették különböző kiemelt lakhatási és szociális ellátások. Ez az elmúlt években, évtizedekben sajnos megszűnt. Ma már nagyon sok katona naponta 50-80 kilométert ingázik a lakóhelyéről a szolgálati helyére, de vannak köztünk nagyon sokan, akik heteket-hónapokat töltenek távol szeretteiktől, családjuktól, viszont az elmúlt nyolc évben csökkent az illetményük, de a velük szemben támasztott követelmények folyamatosan szigorodtak, az alkotmányos és más törvényi korlátozások növekedtek.

A katona nagyon sok kööttséggel, kötelezettséggel találkozik a hivatása során. Kezdjük azzal, hogy a katonának akár az élete árán is teljesítenie kell a kapott parancsot, utasítást. Nem véletlenül haltak hősi halált többen is Afganisztánban, Irakban, vagy egyéb magyarországi kiképzési feladatok során. A katona nem sztrájkolhat. A katonának a lakhelyelhagyását és a külföldre történő távozását jelentenie kell. A katona semmilyen előljárói parancsot nem bírálhat, mellékfoglalkozást csak külön engedéllyel űzhet. De sorolhatnám tovább is a kööttségeket. Nincs még egy olyan szakma, ahol ötvenéves korban olyan fizikai követelményekkel találják szemben magukat a munkavállalók, mint a Magyar Honvédségnél. Ha ezt nem teljesítik, elbocsátják őket.

A célunk annak megelőzése, hogy a legfelkészültebb, nyelveket beszélő, több missziót megjárta 30-40 éves hivatásos katonák a hadseregtől elforduljanak és a munkaerőpiacon keressenek megélhetést. Szeretnénk biztosítani, hogy a következő generáció is a legrátermettebbek, a legkiválóbbak közül kerüljön ki, aki a haza fegyveres védelmét fogja szolgálni. A Honvédszakszervezet célkitűzése az, hogy nélkülünk ne döntsenek rólunk, vagyis jelen kívánunk lenni mindazoknál a döntéseknél, ahol a katonatársadalom életének minőségét és feltételeit biztosítják. Köszönöm szépen a figyelmet.

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Köszönöm. Engedjék meg, hogy egy mondattal kiegészítsem az elhangzottakat. A Demonstrációs Bizottság vezetőjeként a szombati demonstrációmat megelőzően kaptam meg az Afganisztánban szolgáló katonák levelét, akik névvel, rendfokozattal együtt vállalva aláírták azt a közleményt, amelyben teljes mértékben támogatásukról biztosították a Demonstrációs Bizottságot a megfogalmazott követelések tekintetében. Ennek figyelmeztető és intó jelnek kell lenni az önök számára, mert ez alátámasztja mindazt, amit elmondtunk. Ők most háborús körülmények között teljesítenek szolgálatot, és egyértelműen kinyilvánították, hogy el a kezekkel a szolgálati nyugdíjrendszerüktől.

Most pedig megadom a szót Holecz Gábor elnök úrnak, a Vám- és Pénzügyi Dolgozók Szakszervezete elnökének.

Holecz Gábor tájékoztatója

HOLECZ GÁBOR elnök (Vám- és Pénzügyi Dolgozók Szakszervezete): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Demonstrációs Bizottság! Tisztelt jelen lévő egyéb Tagok! Én egy speciális rendvédelmi területet képviselek a Vám- és Pénzügyi Dolgozók Szakszervezetén keresztül. Nem először vagyok ebben a bizottságban. Az első bizottsági jelenlétemkor, amikor az Adó- és Pénzügyi Hivatal, valamint a Vám- és Pénzügyőrség egyesült, sajnos nem kaptam szót, de akkor már letettünk a bizottsági tagok elé egy életpályamodellt és jeleztük, hogy az a bérrendszer, amit az új NAV tekintetében kialakítottak, nem kellően átgondolt, a kollégák előmenetelét megrekeszti. Ennyit előljáróban.

Összeírtam itt, hogy miközben életpályamodell-javaslatokat várnak tőlünk, addig a fináncok tekintetében milyen életpályamodellt kaptunk. Az eddig kiterjesztett gépjármű-vezetői pótlékot szűkítették, majd megvonták. Az albérleti támogatást nem akarják tovább folyósítani. A lakáskölcsön összege tekintetében – most véleményeztem a minisztériumi rendelettervezetet – a rendelkezésre álló összeget majdnem a felére csökkentenék. Bár a tervszerű előmenetel lehetőségét soha nem biztosították a kollégák részére - noha a Hszt. tartalmazza -, de most még azok tekintetében is meg akarják szűkíteni, akik szakirányú felsőfokú végzettséget szereznek. Ezzel el kívánják vágni azt a tisztí utánpótlást, amely eddig a szakirányú végzettségük tekintetében minimális mértékben érvényesült. Megvonták a sportolási célú szabadidő-kedvezményt – ezt csak mellékesen mondom –, és úgy néz ki, hogy a szolgálati nyugdíj rendszerének megváltoztatásával még azokat is büntetik, akik a legutóbbi átszervezéskor nem álltak fel a székükből, hanem azt mondták, hogy továbbsszolgálnak. Ezzel a változtatással az ő hűségük és lojalitásuk így lesz meghálálva.

Nagyvonalakban ennyit kívántam elmondani. Az előttem szólókhhoz csatlakozva mondom, hogy át kell gondolni ezt a kormányzati döntést, fel kell mérni a következményeit, mert ez az az utolsó juttatás, amely azoknak a kollégáknak járt, akik tizenkét órában váltószolgálatban, egyik pillanatról a másikra háromszáz kilométerrel arrébb teljesítenek szolgálatot, röntgeneznek, kutatnak, kamiongőzben vannak, közutakon vannak, zöldhatárt zárnak. Én meggondolnám, hogy ezeket a kollégákat olyan „kedvezményben részesítem”, hogy megvonom tőlük azt az egyetlen lehetőséget, a szolgálati nyugdíjat, ami mára számukra maradt. Köszönöm szépen.

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Köszönöm szépen. Megadnám a szót Talabér Zoltán úrnak, a Polgári Védelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége elnökének.

Talabér Zoltán tájékoztatója

TALABÉR ZOLTÁN elnök (Polgári Védelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége): Köszönöm szépen. Tisztelt Honvédelmi és Rendészeti Bizottság! Tisztelt Meghívottak! Kedves Kollégáim! Tisztelettel köszöntöm a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnökét, önöket, a tagokat, és hadd fejezzem ki az állományunk köszönetét a tekintetben, hogy ez a bizottság, amely letéteményese az ország, a haza védelmének és a biztonságának, meghallgatja azokat a problémákat, amelyek az elmúlt időszakban generálódtak a honvédelem és a rendvédelem területén.

Nagy baj van akkor, amikor a szakszervezetek, amelyek ezen szektornak a szakszervezetei, igaz célok mentén - mert igaz célok mentén - összefognak és megfogalmazzák a problémáikat. Jómagam annak a kétezer embernek a képviselőjében vagyok itt, akik készek a vészben, és ahonnan menekülnek az emberek és probléma van, ők odamennek és segítenek, akár árvízben, akár Kolontáron és bárhol, ipari balesetek esetén, kockáztatva az életüket, egészségüket. Ezek az emberek ráadásul nem is mind hivatásosak,

vannak köztük közalkalmazottak, köztisztviselők, akik osztozkodnak a sorsunkban, problémánkban, és ugyanolyan hivatástudattal végzik a munkájukat.

A megbecsülés, sajnos, elmarad. Én húsz éve vagyok az érdekvédelem területén. Húsz éve, amikor megalakultak a szakszervezetek Magyarországon, alapítója voltam a területünkön alakuló szakszervezetnek, és akkor még mint hivatásos tiszt beszélgettünk - egy anekdotával én is hadd éljek - és mondtuk, hogy mindnyájan, parancsnokok, mi vagyunk a letéteményesei az itt szolgálóknak, hiszen a parancsnoki kötelezettségek között az egyik legfontosabb a beosztottakról való minden oldalú gondoskodás.

Húsz év bebizonyította, hogy ez sajnos egyre kevésbé nyilvánul meg, nem azért, mert a parancsnokok nem akarnak gondoskodni, hanem azért, mert nincs lehetőség. Húsz év alatt úgy beszűkültek a jogaink, hogy az egyszerűen kétségbeejtő, és hogy az a hivatásos, aki hivatástudattal végzi a munkáját, ne váljon sima, egyszerű munkavállalóvá, ez az utolsó, a huszonnegyedik óra. Ha megvonnak mindent, ha megvonják az emberektől a tisztességes megélhetéshez való jogot, azt a bért, azokat a juttatásokat, amelyek ehhez a szakmához, ehhez a hivatáshoz és ehhez a pályához kapcsolódnak, akkor felhígul ez a pálya. Úgy gondolom, hogy önök, akik, mondom még egyszer, letéteményesei a hazának, a haza védelmének, a rendnek, a biztonságunknak, önök is nehéz helyzetben lesznek. De nehéz helyzetben lesznek a parancsnokok, hiszen hogyan várják el a parancs végrehajtását, a szó nélküli és kötelességtudó végrehajtását, ha ezek öntudatukban meghasadt, skizofrén emberek lesznek, mert nem tudják eltartani a családot - és ma ott tartanak sajnos.

Hogy a specialitásokról mondjak néhány szót: a katasztrófavédelem, a polgári védelem területe az, amely az elmúlt négy évben olyan munkavégzési körülmények közé került, hogy a tízmilliós költségvetéséből három milliós dologi kiadása van. Ebből a három millióból kell fenntartani az ország katasztrófavédelmét, fenn kell tartani az országos, a tizenkilenc megyei, a fővárosi, valamint a hozzá csatlakozó kirendeltségek és irodák szintjén a polgári védelmet, katasztrófavédelmet. Lehetetlen! Ebből a pénzből fűtésre, világításra nem jut. Ebből a pénzből megtakarítás... - energetikusok járnak, hogy a tízen, nem tudom én, hány fokos fűtetlen irodákban ki meri bekapcsolni a fűtést vagy ki mer többet világítani. Kétségbeejtő a munkavédelmi helyzet, kétségbeejtő és belterjes. A miniszter határozza meg a feladatot és ő ellenőrzi. Még a munkavédelmet sem európai módon oldja meg az ország és ez a szektor.

Én úgy gondolom, hogy a kollégáim reményét fejeztem ki akkor, amikor eljöttünk ide és megfogalmazhattuk a problémáinkat, remélve azt, hogy önök felelősséggel, meghallgatva a problémáinkat leülnek, átvizsgálják és kellő megfontolás után úgy döntenek, hogy tovább már nem lehet szűkíteni és csorbítani a jogokat. Én köszönöm a kollégáim nevében és köszönöm a Demonstrációs Bizottság nevében, hogy itt lehettünk és elmondhattuk a problémánkat.

Köszönöm.

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Köszönöm. És mielőtt megadnám a szót a következő kollégámnak, engedjék meg, hogy egy dologra felhívjam az önök figyelmét, és kérem, hogy gondolkozzanak el ezen. Ha a parlament elé kerül egy olyan javaslat, amely fel kívánja emelni a nyugdíjkorhatárunkat, és adott esetben ezt követően bármi olyan történik, ami miatt mondjuk egy hatvan éves tűzoltó nem tudja ellátni maximális fizikai és egyéb dolog miatt, mert az erőnléte olyan lesz, a feladatát, akkor emberek halhatnak meg emiatt. Óriási felelősség van az önök vállán, képviselők vállán, mérlegeljék ezt, kérem. Senki nem gondolja azt, hogy egy hatvan éves rendőr fogja a bűnözőket üldözni, és senki nem gondolhatja komolyan azt, hogy hatvan éves börtönőrök fognak majd húszéves, kigyúrt elítéltekre vigyázni. Az önök felelőssége nagy ebben a kérdésben.

Megadnám a szót Kucsera Miklósnak, aki a börtönőrök nevében kíván szólni.

Kucsera Miklós tájékoztatója

KUCSERA MIKLÓS (Független Büntetés-végrehajtási Szakszervezetek Országos Szövetsége): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönjük szépen a Független Büntetés-végrehajtási Szakszervezetek Országos Szövetsége és a Büntetés-végrehajtási Dolgozók Országos Szövetsége tagsága nevében, hogy itt lehetünk, és a szakmánkról néhány gondolatot ejthetünk.

Természetesen minden magyar állampolgárnak, aki felelősséget érez Magyarorszáért és a benne élő polgárokért, támogatni kell bizonyos reformokat. A büntetés-végrehajtási dolgozók is így éreznek. Ők esküvel kötelezték magukat arra, hogy ha kell, akár életük feláldozásával is megvédjék a törvényes rendet és szeretett hazájukat. Az 1996. évi XLIII. törvény első passzusa szerint a Magyar Köztársaság függetlenségének, alkotmányos rendjének, valamint a lakosság és az ország anyagi javainak védelmét ellátó szervek hivatásos állományától az állam tántoríthatatlan hűséget, bátor helytállást követel. A hivatásos állomány tagjai a törvények és más jogszabályok, valamint a nemzetközi jog előírásainak megfelelően a fegyveres szervek feladataihoz igazodó szakmai ismeretek birtokában különleges közszolgálatot teljesítenek. Az Országgyűlés, elismerve a hivatásos szolgálattal járó nagyobb áldozatvállalást és az azzal arányban álló erkölcsi és anyagi megbecsülés indokoltságát, alkotja ezt a törvényt.

Mi minden nap hűek vagyunk eskünkhöz és e fenti jogszabályhoz. A két büntetés-végrehajtási érdekképviselő vezetősége és tagsága támogatja azon reformtörekvéseket, amely az ésszerűség és a racionalitás elvén nyugvó egyes juttatási rendszereket kívánja átalakítani. A jelenlegi kordedvezményes nyugdíjrendszert az ésszerűség és a szakmai elvek megtartása mellett lehet csak megváltoztatni. Fontosnak tartjuk kiemelni, mielőtt a szolgálati nyugdíjellátás rendszerét meg kívánják változtatni, azelőtt szakmapolitikai egyeztetéseket kell tartani. A Széll Kálmán-tervben megfogalmazott nyugdíjrendszer változásai, tervei jelen írásos formájában részünkről nem értelmezhető. Meg kell alkotni egy politikától mentes, évtizedeken átnyúló szakmai életpályamodellt. E modell megszületése, a közös bölcsesség mentén kell megkezdeni a szakmaiságon alapuló munkát, az érdekképviselletekkel karöltve.

Semmilyen módon nem tudjuk elfogadni azt, hogy a jelenlegi törvények szerint működő rendszereket hatástanulmányok, szakmai egyeztetések nélkül, pusztán költségvetési megszorítások címén egyetlen tollvonással, egyoldalúan megváltoztassák. Ebben az esetben minden törvényes és nyomásgyakorló eszközt fel fogunk használni kollégáink védelmének érdekében. A világ demokratikus országaiban a mindenkori kormány a rendészeti, honvédelmi szervek áldozatos munkáját a részükre biztosított különleges juttatási formákon keresztül elismeri.

Visszautasítunk minden olyan kommunikációt, mely a többségi társadalommal szembe kívánja helyezni a rendvédelmi szervek munkavállalóit. Tiltakozunk az ellen, hogy a magyar társadalom elé torz tükröt tartva a rendészeti szervek munkavállalóira kívánják áthárítani a több kormányzati cikluson át tartó felelőtlen gazdálkodás következményeit. A hatályos törvények szerint a rendvédelmi dolgozók, börtönőrök, tűzoltók, katonák meghatározott szolgálati idő, általában huszonöt év után vonulhatnak csak nyugdíjba, amennyiben egy orvosi szakértői bizottság fegyveres szolgálatra alkalmatlannak nyilvánítja őket.

A törvény szerint a szolgálati időhöz kötött, de kordedvezményes, úgynevezett szolgálati nyugdíjra azok jogosultak, akik a szervezet fokozott igénybevételével járó, továbbá az egészségre különösen ártalmas munkát végeznek. Meg kell teremteni kollégáink rekreációját, egészségének megőrzését, nem pedig eldobni őket, amikor a fokozott igénybevételnek köszönhetően tönkrement egészséggel már alkalmatlanná válnak hivatásuk további folytatására. Nem hisszük, hogy bármely magyar állampolgár azt várná el,

amennyiben tűz üt ki az otthonában, hatvanéves tűzoltó mentse az életét. Nem hisszük, hogy hatvanéves rendőrnek kell üldözni a kigyúrt bűnözőket falvainkban, városainkban, nem hisszük, hogy hatvanéves börtönőröknek kell kétszáz fogva tartottra vigyázni, köztük terroristákra, életellenes cselekményekért elítéltekre. Nem hisszük, hogy egy hatvanéves deszantos katona fog ejtőernyővel kiugrálni egy helikopterből.

Hisszük viszont, hogy felelős kormánya van hazánknak, amely figyelembe veszi a szakmai érveket és felelősséggel jár el azokért az emberekért, akik felesküdték hazájuk szolgálatára, azokért az emberekért, akiket, ha késnek a szolgálati helyükről, több százezer forint pénzbírsággal sújtanak a törvények, vagy akár több hónap fogdabüntetéssel, azokért az emberekért, akik illetményeikből napról napra élnek, azokért az emberekért, akik ha kell, nap mint nap életüket kockáztatják értünk, azokért az emberekért, akik ha kell, tűzbe mennek értünk. Hisszük, hogy azoknak a kollégáinknak, akik futva mennek oda, ahonnet mások menekülnek, megfelelő társadalmi és anyagi megbecsülés jár. A szakszervezetek és a kormány közös érdeke a fegyveres és rendvédelmi testületek hatékony társadalmi elvárásnak megfelelő működése érdekében a munkabéke megőrzése. Csak egy kiszámítható, juttatásaiban is vonzó és pályán tartó – a hivatásos életpályamoddal kiegészülve – változtatásokat tudunk elfogadni a jelenlegi nyugdíjrendszerhez képest. Felhívjuk a kormány figyelmét, hogy ne essen az előző kormányok által elkövetett hibába, minek következtében például 2007-ben 1300 büntetés-végrehajtási dolgozó hagyta el a szervezetet. Köszönöm.

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Köszönöm. Megadom a szót Powell Pál úrnak, aki a nemzetbiztonsági dolgozók nevében fog szólni.

Powell Pál tájékoztatója

POWELL PÁL elnök (Nemzetbiztonsági Szakszolgálat Érdekképviselői Szervezete): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Powell Pál vagyok, a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat Érdekképviselői Szervezetének az elnöke. Munkatársaim nevében is szeretném megköszönni, hogy itt lehetünk és elmondhatjuk a problémánkat.

Érdekképviselőtünk egyetért az előttem felszólaló kollégákkal, de szeretném felhívni a figyelmet, hogy a Hszt. különös részében a titkosszolgálatok dolgozói tekintetében még több megszorítás és kötöttség található. Talán elég, ha kiemelem a C-típusú vizsgálatot minden új kollégánk számára, valamint azt, hogy az érdekképviselői jogok tekintetében a többi szakszervezethez képest korlátozottabbak a jogaink.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy amíg a polgári életben egy rossz döntés eredményeként a főnök esetleg egy ejnye-bejnyével el tudja intézni a dolgot, nálunk, az egész rendvédelem területén ez katonai büntetőjogi felelősséget von maga után.

Még egy fontos dolgot szeretnék elmondani. A rendvédelmi dolgozóknál az átlagéletkor 62 év. Ha 65 évre emeljük fel a munkaviszony felső korhatárát, elég furcsa lenne ez a 62 éves kor az átlagban.

S még egy nagyon fontos dolgot szeretnék mondani, hölgyeim és uraim. Sokféle eskü létezik, házastársi, papi, orvosi, de olyan eskü, amelyben az szerepel, hogy „akár az életünk árán is”, csak a hivatásosok esküjében szerepel. Higgyék el, hogy ez nem frázis, pusztán szó, hanem meggyőződés és hit. Köszönöm szépen.

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Köszönöm. Engedjék meg, hogy végül - bár talán pont őket kellett volna előrevenni, de azt gondolom, hogy a végén csattan az ostor - átadom a szót a tűzoltó-szakszervezet elnökének, Árok Kornélnak.

Árok Kornél tájékoztatója

ÁROK KORNÉL elnök (Hivatásos Tűzoltók Független Szakszervezete): Árok Kornél vagyok, a Hivatásos Tűzoltók Független Szakszervezetének elnöke. Utolsóként kaptam meg a szót, de azt hiszem, az önök számára sem ismeretlen az - mégis felelevenítem -, hogy mi, tűzoltók, mindig és mindenhol az elsők vagyunk. Elsők az elsők között. Remélem, nem gondolják komolyan azt, hogy egy 65 éves tűzoltó fog vonulni! Tudják, arról a 6300 emberről beszélek, akik azon a nagy piros autón ülnek és nínózva mennek a városban! Tudják, akiket a gyerekek néznek, hogy úristen, ha nagy leszek, én is tűzoltó leszek.

Komolyan gondolják azt, hogy 65 éves ember megy be a tűzbe és műszaki mentéskor kiszéd másokat? Szerintem józan paraszti ésszel végiggondolva se mondhatják ezt komolyan. Ezek a kollégák saját magukra, a kollégáinkra és a mentendő személyekre is veszélyt fognak jelenteni.

Életpályamodellről beszélnek? Milyenről? Szeretném hallani a kormány álláspontját ezzel kapcsolatban! Soha, semmilyen körülmények között egy betűt sem kaptunk meg. Azt viszont igen, angolra lefordítva, hogy a Széll Kálmán-terv mit tartalmaz. A közszférában jövőre nem lesz illetményemelés. Milyen 30 százalékos illetményemelésről beszélnek önök? Csupán annyi lesz, hogy a félbruttót eltörlik és 2 százalékkal nő a közszféra keresete. S az is benne van, hogy 65 évre fel kell vinni a nyugdíjkorhatárt. Mennyit hoz a kerkedvezményes nyugdíj eltörlése a Széll Kálmán-terv szerint, ami kiment Brüsszelbe? Másfél milliárd forintot 2012-ben. Hétmilliárdért autót vesznek és másfél milliárdot sajnálnak az állománytól? Mérlegeljünk már egyformán! Nagyon szépen kérem önöket, hogy gondolkozzanak el ezen!

Egy-két dolog az állománnyal kapcsolatban. Szeretném leszögezni, hogy az a populista dezinformáció-áradat, amely szerint a tűzoltóknál a túlórapénz kifizetése rendben van, nem igaz, hazugság. Ezt az önkormányzatokra terhelnék, de önök is nagyon jól tudják, hogy az önkormányzatoknak erre nincs pénze, és ha rajtuk múlik, a tűzoltók az idén ebből egyetlen forintot sem fognak látni. Ha e tekintetben nem lesz állami szerepvállalás, akkor önök mindenkit becsaptak! Tízmillió magyart csaptak be. Például azokat, akik odajönnek hozzám az utcán és azt mondják, hogy most kaptam meg a túlórapénzt. Ez persze nem igaz!

S még egy nagyon fontos dolog. Mi az utcán nem valaki ellen, hanem valami mellett vagyunk kint, és ez a kerkedvezményes nyugdíjunkt.

Zárszóként szeretném bejelenteni, hogy a büntetés-végrehajtási szakszervezet és a Hivatásos Tűzoltók Független Szakszervezete semmilyen körülmények között nem hagyja abba a demonstrációt a Kossuth téren, és addig folytatjuk, amíg a kormány nem hátrál meg a kerkedvezményes nyugdíj elvonásától. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a szakszervezeti vezetők és az MSZP-képviselők körében.)*

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Köszönöm szépen. A Demonstrációs Bizottság nevében szeretnék feltenni egy kérdést a bizottság elnökének és tagjainak. Lázár János frakcióvezető úr tegnap a parlamentben is és a sajtó nyilvánossága előtt is kijelentette, nem engednek abból, hogy 65 évre emeljék fel nyugdíjkorhatárt. Kérdezem a bizottság elnökét és tagjait, a szolgálati nyugdíjrendszerrel kapcsolatban van-e a bizottságnak állásfoglalása, elképzelése, illetve hogy adott esetben képesek lennének-e megbontani a frakciófegyelmet, a bizottság tagjai képesek lennének-e kiállni az állomány érdekében, annak az állománynak az érdekében, amelynek a felelőssége elsősorban az önök vállán nyugszik, akik a Honvédelmi és rendészeti bizottságban ülnek.

Köszönöm a szót és köszönöm, hogy meghallgattak bennünket. Visszaadom a szót elnök úrnak.

ELNÖK: Köszönjük szépen a tájékoztatójukat. Én a magam részéről megpróbáltam végigjegyzetelni a sok-sok hozzászólást. Sokféle véleménnyel találkoztunk, amelyek között voltak érzelmileg túlfűtöttebbek és érzelmileg kevésbé túlfűtöttek is. De ha már önök is torz tükrökről beszéltek, néhány félreértést szeretnék eloszlatni. Itt az asztal körül ülők közül senki nem a kormány tagja, ezért a kormány irányába irányuló felhívásoknak eleget tenni nem áll módunkban. Szima Judit elnök asszonynak mondom, az együttműködés megfelelő jele lett volna, ha az általa ismertetett petíciót nekem is átadja, mert nem tudtam mindent lejegyzetelni. Kérem, hogy a sajtó mellett én is kapjam meg az ön által felolvasottakat. (*Szima Judit: Mindenkinek kiosztottuk!*) Én nem kaptam meg, csak szerettem volna önnek jelezni. Amit ön végigküldött, az egy másik dokumentum volt, „A hivatásos állomány tagjának kötelezettségei” című dokumentum, ez első áttekintésre sem egyezik meg azzal, amit ön felolvasott. Tehát nem fogom tudni még ideális esetben sem képviselni, ha nem kapom meg... - de most ideért, nagyon szépen köszönöm.

Természetesen volna további vélemény a magam részéről is, ugyanakkor az összegzésnek talán még nem jött el az ideje, úgyhogy én azt gondolom, hogy a bizottság tagjai számára a vita lehetőségét és a hozzászólás lehetőségét megadnám, tekintettel arra, hogy politikai szereplők joggal vagy jogosulatlanul, de aktívan kivették a részüket az elmúlt napok eseményeiből, és kíváncsi lennék, hogy mit tudnak az elhangzottakhoz a maguk részéről hozzáfűzni. És amennyiben van rá mód és van rá igény és érdeklí önöket, akkor a végén a magam részéről elmondanám a saját álláspontomat.

(*Jelzésre:*) Elsőként megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak. Parancsoljon!

Kérdések, vélemények

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem tudom, hogy jól értettem-e a végén - remélem - a minősítést. Lehet, hogy félreértettem az elmúlt napok eseményeivel kapcsolatban tett „jogszerűtlen” megjegyzését - remélem, hogy csak félreértettem.

Mindenekelőtt, mielőtt a tárgyhoz konkrétan hozzászólnék, azért egyetlenegy szeretnék leszögezni: abszolút szolidaritásunkról biztosítjuk és megdöbbenve értesültünk arról, hogy a tegnapi napon indoklás nélkül felmentették Ármos Sándor pest megyei rendőrfőkapitányt. Azt hiszem, hogy ő lett a nemzeti együttműködés rendszerének első tisztí áldozata a hivatásosoknál, aki nem tett mást, minthogy az állományát tájékoztatta arról, hogy milyen anyagi helyzetben kell a rendőrségnek ma működnie, és azokat a szükséges intézkedéseket megtette, ami egy ilyen költségvetési helyzetnél egy felelős parancsnoktól elvárható. Ez a bűne. Valószínűleg, miután az indoklás nélküli felmentésből ez így szó szerint nem derül ki, de nyilvánvalóan más nem lehet, azt eredményezte, hogy őt eltávolították a munkahelyéről.

ELNÖK: Nem ez a napirend, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): A demonstrációval összefügg, sajnós, tartunk tőle, miután a Demonstrációs Bizottság is jelezte és az elmúlt napokban többen jelezték, hogy a demonstrációban részt vevő hivatásos kollégákat is többféleképpen vegzálták vagy legalábbis ennek az ügynek a kilátásba helyezése megtörtént. Természetesen az ombudsmanhoz fogunk ebben az ügyben fordulni.

Ami az ügy érdemét illeti, egyetlen pluszt szeretnék hozzátenni, azonkívül, amit itt a tisztelt meghívott vendégeink elmondtak, hogy mindez párhuzamosan zajlik jelenleg azzal a költségvetési megvonással, amiről ugyan pontos számokat nem tudunk. Ezért nagy tisztelettel kérem szépen majd a bizottság elnökét és a kormánypárti képviselőtársaimat, hogy ugyan

segítsenek kideríteni két hónap után, hogy a Belügyminisztériumtól zárolt 35 milliárd forint, ami mára kiderült, végleges elvonás, pontosan melyik rendvédelmi szervet pontosan milyen összeggel és hogyan érintette. Ennek egy nagyon egyszerű módja, hogyha a bizottság számára a kormány rendelkezésre bocsátja azt a részletes cselekvési tervet, amit egyébként a Kincstárnak is el kellett küldenie, és amit sem a sajtónak, sem az én írásbeli országgyűlési képviselői kérdésekre nem hajlandóak megválaszolni, és ezzel egyébként a Házsabályt is rendszeresen megsértik.

Ugyanis ha ebből csak 20-25 milliárd forint érintette a rendőrséget, hogy egy konkrét példát mondjak, az azt jelenti, hogy a 40 milliárdos teljes éves dologi költség az félév végére el fog fogyni, magyarul döntési helyzetbe fognak kerülni a parancsnokok továbbra is, vagy egyszerűen lekapcsolják a villanyt és nem fogják az infrastruktúrát működtetni, becsukják a kapitányságokat vagy nem indítják el az autókat, vagy a meglévő állomány bérét nem fogják tudni kifizetni. Ebben, én azt gondolom, főleg ebben a bizottságban én nem a kormánypárti képviselőtársaimmal szeretnék szembenenni. Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy próbáljunk meg legalább ebben a bizottságban közösen elérni azt, hogy ezt a 35 milliárdos zárolást mint az alapfeltételét annak, hogy a rendészet és a rendvédelem ne omoljon össze Magyarországon, a Belügyminisztérium kaphassa vissza záros határidőn belül. Ez az első feltétele bárminek.

A konvergenciaprogram, mint ahogy már itt elhangzott, a saját számításai szerint, tisztelt képviselőtársaim, jövőre és 2013-ban másfél-másfél milliárd forintnyi megtakarítással számol a szolgálati nyugdíj eltörlése kapcsán, akkor, amikor idén, éppen ezekben a napokban a kormány csak nyomtatókat vásárol éppen négy milliárd forint összegért. Éppen négy milliárd forintért, azaz egy milliárd forinttal többért veszünk most nyomtatókat, mint amennyit ezektől az emberektől szolgálati nyugdíjuk megvonásával el kívánnak venni. Azt gondolom, és erre kérem minden képviselőtársamat itt, ebben a bizottságban, hiszen ez a bizottság az elmúlt hónapokban is, a kormány megalakulása óta is szakmai szempontból az egyik legfelkészültebb és a saját működési területét érintő ügyekben a leginkább kompromisszum kész bizottság volt, próbáljanak meg önök is nyomást gyakorolni a kormányra. Nyilvánvalóan egy kicsit szélesebb az eszköztárunk kormánypárti képviselőként, mint az ellenzéknek.

A Demonstrációs Bizottság elnökének kérdésére adott válasz: a szolgálati nyugdíj, mint azt az előbb elmondtam, és a szakmai részét nem ismétlem meg, mert rengetegen elmondták, mind szakmai, mind költségvetési okokból ennek az eltörlése nem indokolt, és nem képezheti szerintem sem semmilyen tárgyalás alapját. A tárgyalás alapját sokkal inkább képezheti az életpályamodell, amelyről a kormány ugyan beszélt, de még részleteiben semmit nem láttunk belőle, és nyilvánvalóan hosszú szakmai egyeztetések árán, akár mindkét fél melegezésére is fel lehetne állni attól a tárgyalóasztaltól, amely a jelenlegi kormány ideje alatt, sajnos, üres.

Még egyszer szeretném felhívni mindenkinek a figyelmét és a nyilvánosság figyelmét is, hogy az állomány szerzett jogainak az elvétele és a szervezetek, a hivatásos szervezetek költségvetésének egyidejű ellehetetlenítése konkrét, tragikus események sorozatát okozhatja az országban, az állampolgárok életét és biztonságát is veszélyeztetheti, akár heteken, hónapokon belül. Kérem képviselőtársiamat, hogy ennek figyelembevételével mérlegeljenek majd.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Iváncsik Imre alelnök úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

IVÁNCSIK IMRE (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Én először a Demonstrációs Bizottság elnökéhez egy kérdést szeretnék feltenni, és a rá adott válasz után

ELNÖK: Parancsoljon!

IVÁNCSIK IMRE (MSZP), a bizottság alelnöke: Tisztelt Elnök Úr! Azt szeretném megkérdezni, illetve mondani, mielőtt a kérdésemet fölteszem, hogy számomra rendkívül megtisztelő lehetőség, hogy nemcsak az utcán vagy a sátrat fölkeresve, önökkel beszélgetve van módunk a helyzetükről tájékozódni és a követeléseiket megismerni, hanem egy hivatalos Honvédelmi és rendészeti bizottsági ülésen is. Szerintem ez így nagyon rendjén való, és köszönöm az elnök úrnak, hogy összehívta a bizottságot és erre lehetőséget ad. De ez nyilvánvalóan nem helyettesítheti, nem is helyettesíti a kormánnyal való érdemi párbeszédet.

Nekem az a meggyőződésem, olyan emberként, aki öt évig a Honvédelmi Minisztérium felelős vezetőjeként az érdekegyeztetésért felelős vezető voltam, komoly tapasztalatokat szereztem az érdekegyeztető munkában, a meggyőződésem az, hogy minden helyzetben, különösen egy ilyen feszült helyzetben, ami most kialakult, fontos a kedélyek megnyugtatója, a demonstrálókkal érzékeltetni, hogy a kormány érti a problémájukat, azt fontosnak tartja, arra odafigyel, és arról hajlandó nem felszínes és nem formális, hanem érdemi tárgyalást folytatni, az érvekre érvekkel, az álláspontra a saját állásponttal, ha kell, hónapokon keresztül válaszolni, válaszolgatni, nyugodt, kiegyensúlyozott és érdemi tárgyalást folytatni. Tehát ez a véleményem, ez az álláspontom.

A kérdésem, hogy mielőtt végső elkeseredésükben ehhez az eszközhöz folyamodtak, ami az önök eszköztárában a végső, hiszen sztrájkolni nincs joguk, próbálkoztak-e tárgyalásokat folytatni a kormánnyal. Milyen előzményei vannak ennek a mostani megmozdulássorozatnak? Szeretném tudni, hogy volt-e ilyen próbálkozás, mi volt a reagálása a kormánynak, és a válasz ismeretében szeretném a részletes véleményemet kifejteni.

Köszönöm.

ELNÖK: Megadom a szót Kónya Péter elnök úrnak. Parancsoljon!

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Úr! Azt tudom mondani, hogy tavaly ősszel elkezdődtek a Belügyminisztériumban a tárgyalások egy új életpályarendszer kialakításáról, illetve a szolgálati nyugdíjrendszer megváltoztatásáról. Akkor a tárgyalások egyértelműen úgy folytak, hogy a szolgálati nyugdíjrendszer megváltoztatása elképzelhetetlen egy új életpályarendszer kialakítása nélkül. Tehát a kettőt együtt kezdtük el tárgyalni.

Ekkor a szakszervezeteink is leadták a maguk javaslatát mind az új életpályamoddal, mind a szolgálati nyugdíjrendszerrel kapcsolatban. Tehát nem igaz az a kormányzati állítás, amely az elmúlt napokban-hetekben napvilágot látott, hogy a szakszervezeteknek nincs álláspontja és nem adnak véleményt. Megtettük ezt tavaly ősszel, a szakszervezetek véleménye azóta nem változott, ezért nem is gondoltuk, hogy új javaslatokat kellene letennünk. Azt pedig senki ne várja tőlünk, hogy olyan javaslatokat fogunk leadni, amelyek a jelenlegi jogainkat csorbítanák.

Többször kezdeményeztünk érdemi tárgyalást. Kaptam egy levelet Navracsics Tibor miniszterelnök-helyettes úrtól, amelyben azt írja, a múlt hónap 25-én a RÉF-ülésen fog bennünket tájékoztatni a kormány képviselőjében Pintér Sándor belügyminiszter úr arról, hogy mik a kormányzati elképzelések a szolgálati nyugdíj tekintetében. Mind a mai napig konkrét elképzeléseket nem láttunk, csak folyosói hírek vannak és csak a Széll Kálmán-

tervben meghatározott irányvonalat ismerjük. Önök is tudják, Pintér Sándor belügyminiszter úr utasítást adott arra, hogy - mivel ő, állítása szerint, a szakszervezetektől nem kapott érdemi javaslatot - kérdezzék meg az állomány véleményét. Ezzel kapcsolatban azt a tájékoztatást kaptuk, hogy ezeknek a véleményeknek az értékelése jelenleg is folyik a Belügyminisztériumban. Aki volt már sorkatona, az nyilván tudja, hogy egy ilyen véleménykérés mennyiben tükrözi az állomány véleményét. Szerintünk egyértelmű véleménynyilvánítás volt a szombati demonstráció, ott lehetett látni, hogy mi az állomány véleménye a tervezett változtatásokkal kapcsolatban.

A Demonstrációs Bizottság a mai nap folyamán egyértelműen kinyilvánította, hogy kész tárgyalásokat folytatni. Nem célunk a demonstráció, soha nem is volt az, mi olyan megállapodást akarunk kötni a kormánnyal, amely elfogadható számunkra és az állomány számára. Ma kezdeményeztük Pintér Sándor belügyminiszter úrnál, hogy csütörtökre hívják össze a rendvédelmi szervek érdekegyeztető fórumának rendkívüli ülését azzal, hogy ez az ülés egészüljön ki a honvédelmi tárca, valamint a katonákat képviselő érdekképviseleti szervezetek képviselőivel, mert a két egyeztetés nem elválasztható egymástól, mivel együtt mozognak a törvény ezen passzusai. Ugyanakkor szeretnénk egyértelműsíteni, hogy Pintér Sándor belügyminiszter úrral nem fogunk tudni megállapodást kötni. Nem az ő személye miatt, hanem azért, mert a rendvédelmi szakszervezetek decemberben megállapodást kötöttek a belügyminiszter úrral, majd azt követően néhány hét múlva bement egy olyan módosító indítvány, amely teljes mértékben felrúgta azt a megállapodást, amit a belügyminiszter úrral korábban megkötöttünk. Csak olyan megállapodást vagyunk hajlandók aláírni, amely kellő jogi és politikai garanciákat tartalmaz az irányban, hogy azt egyéni képviselői módosító indítványokkal sem lehet szétbombázni. Természetesen tudunk tárgyalni a miniszter úrral, ha őt jelöli ki a kormány, de megállapodást a miniszter úrral nem tudunk kötni. Köszönöm.

ELNÖK: Iváncsik Imre alelnök úr!

IVÁNCSIK IMRE (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon örülök annak, hogy a Demonstrációs Bizottság valamennyi tagja felelősségteljes magatartást tanúsít, komoly és mérsékelt hangnemben tárja elének azt, ami az állományt foglalkoztatja, és azokat a konkrét követeléseket, amelyeket a kormánnyal szemben megfogalmaztak. Elnök úr említette, hogy néhányan szenvedélyes hangnemet használtak. Én azt hiszem, hogy ez ilyen helyzetben abszolút helyénvaló. Ez részben adódhat a személyes habitusból, de adódhat abból is, hogy a képviselt állomány milyen helyzetben van, mennyire elkeseredett.

A választási kampányban és a kormány megalakulása után is hallhattuk az erre a szférára vonatkozó ígéreteket, amelyek a rendcsinálásra, az állomány munkakörülményeinek javítására, a megbecsülés növelésére, az életpálya kialakítására satöbbi vonatkoztak. Számomra már a 2011-es költségvetés tárgyalása során a konkrét számok megállapításakor sokat elárult az, hogy ezek az ígérek egyelőre valószínűleg beváltatlanok maradnak az új kormány részéről. Akkor még nem gondoltam, hogy ezt fokozni lehet azzal az elképesztő mértékű költségvetési zárolással, amely a 250 millió forintból 35, illetve 26 milliárd forinttal érintette a Belügyminisztériumot és a Honvédelmi Minisztériumot. Amikor ezt szóvá tettük és megvonásnak neveztük, hülyének neveztek bennünket és leszóltak, hogy ne beszéljünk megvonásról, mert ez csak zárolás, amit később majd fel lehet használni. Én akkor is mondtam, egyrészt kétségbe vonom, hogy ezt később majd fel lehet-e használni, másrészt meg amit ma kellene felhasználni, az novemberben nem ugyanaz lesz, jóvátehetetlen károkat okoz ezeknek a pénzeknek az elvétele és kimaradása. Szerintem a kormány nem jól súlyozott és nem megfelelő döntést hozott akkor, amikor ezt a két szférát ezekkel a döntésekkel sújtotta. Még annak az indoklását sem látom a mai napig sem, hogy egyáltalán szükség volt-e erre a

250 milliárd forintos zárolásra, azt pedig különösen nem tudom belátni, hogy miért pont ezt a két szférát kell sújtani ilyen módon. Javaslom, hogy a kormány vizsgálja felül ezt a döntését.

A jelen lévők nyilván pontosan tudják, hogy nem új keletű dolog a szolgálati nyugdíjrendszer változtatásával kapcsolatos gondolkodás. Én a korábbi gondolkodás során is mindvégig azt az álláspontot képviseltem, amit ma is vallok, hogy ha van indokolt kivétel a különböző kategóriákban dolgozó állomány tagjaival szemben az elvárásokban, a korlátozásokban, az alkotmányos jogokhoz való hozzáférésben, akkor az állam részéről kötelező kivételt tenni a juttatásokban is. S ha már a bérezésben és az egyéb munkakörülményekben ez nem érhető tetten, akkor nem véletlen az - mint ahogy utalás is elhangzott erre -, hogy ez nem magyar sajátosság. Ez a nemzetközi porondon valamilyen formában mindenütt jelen van. Nem hiszem, hogy Magyarországnak éppen abban kellene élenjárónak lennie, hogy elsőként vonja meg azt a juttatást, amely a kordedvezményes nyugdíjazási lehetőséget jelenti.

Annak különösen örülök, hogy itt részleteiben is elhangzottak a szabályok. Magam is azt tapasztalom, hogy nem pontos, illetve célzatos kommunikáció zajlik néhányak részéről a sajtóban, pont annak érdekében, hogy a hivatásos állományt a civil állománnyal szembeállítsa, vagy hogy másokkal összekacsintva legitimálja, elfogadtassa, indokoltá tegye a kormánynak ezt az egyébként elfogadhatatlan szándékát. Én tehát teljes mértékben támogatom ezt a törekvést.

Szeretnék egy dologban elnök úrral vitába szállni, illetve egy dolgot tisztázni, ha rosszul értettem volna. Elnök úr záró mondatai egyikében azt mondta, a bizottság tagjai közül senki nem a kormány tagja, nincsenek itt jelen a kormány képviselői. Ez valóban így van, én is beszéltem arról, hogy a mai alkalom nem helyettesítheti a kormánnyal való folyamatos és érdemi tárgyalást. Azonban az is elhangzott, hogy a kormány felé irányuló figyelemfelhívásra nincs módja a bizottságnak. Szerintem ez nem így van. Tehát tisztázzuk, hogy erre gondolt-e az elnök úr, mert nekem pontosan az a véleményem, hogy két jelentősége lehet ennek a mai ülésnek. Az egyik, hogy - meghallgatva a demonstrálókat, arról véleményt formálva - vagy támogatjuk a demonstrálókat, vagy azt mondjuk, hogy nem támogatjuk az elképzeléseiket. Én magam azt mondom, hogy a bizottság karolja föl, támogassa, és hívja föl a kormányt arra, hogy haladéktalanul kezdjen érdemi tárgyalást a demonstrálókkal. Ez feladata, küldetése lehet a bizottságnak, ebben a bizottságot semmilyen szabály nem korlátozhatja. A másik jelentősége a nyilvánosság természetesen, hogy van mód arra, hogy a sajtó jelenlétével az álláspontok kicsit jobban megismerhetők legyenek a közvélemény számára.

Úgyhogy én azt javaslom a bizottságnak, meghallgatva a demonstrálók véleményét, hogy ne szégyenlősködjünk, alakítsunk ki álláspontot, és javasoljuk a kormánynak az érdemi tárgyalások megkezdését, bízva abban, hogy valóban megállapodásra tud jutni. Szerintem meg lehet állapodni a mentén, hogy mint ahogy minden más területen is elfogadhatatlannak tartom a magam részéről a visszamenőleges hatályú törvénykezést, ugyanígy szerzett jogok elvételét elképzelhetetlennek tartom. Tehát ezzel ne is próbálkozzon a kormány, azt ajánlom. Rögzítse, hogy a szerzett jogok érinthetetlenek, és mint ahogy a demonstrálók kifejezték, hajlandók tárgyalni az új belépő állományt érintő új szabályokról. Szerintem ez az a kompromisszumos irány, amelyen a kormánynak el kell indulnia, és ez az a terep, ahol megnyugtató megállapodásra lehet jutni. Én bízom abban, hogy ez így lesz.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Eltérne a tárgytól, ha az alelnök úrral mondatértelmezési vitába keverednénk. Nem így hangzott el. Több demonstrációs bizottsági tag szájából elhangzott, hogy a kormány előtt képviseljük - erre mondtam, hogy nem vagyunk a kormány tagjai. Természetesen az egyéb közvetítési módokat meg fogjuk tenni, például a mai ülés jegyzőkönyvét, nyilván nem elrejtve, ismertetni fogjuk az itt elhangzottakat. Pusztán erre

mondtam. De én még egyszer azt kérem, hogy ebbe ne bonyolódjunk bele, mert nem a Demonstrációs Bizottság elé tartozik a kettőnk értelmezési vitája.

(*Jelzésre:*) Megadom a szót Volner János képviselő úrnak. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Én a Jobbik álláspontját röviden szeretném ismertetni az elhangzottakkal kapcsolatban.

Először csak egy rövid kitérőt tennék: nem kicsit voltak felemásak az érzéseim, amikor tizenkét év szocialista kormányzás után megszólaltak itt azok a szocialista képviselők, akiknek az aktív segítségével mélybe taszították, szétlopták, tönkretették ezt az országot. Uraim, ez a hiteltelenség netovábbja! Ők kezdik el fölhorgadó szociális érzékük jóvoltából elkezdni védeni a munkavállalói jogokat nagyon látványosan, miután a saját kormányzati ciklusuk alatt gyakorlatilag az összes itt megszólaló szakszervezet állományát sújtották azok az intézkedések, amelyeket az akkori kormányok elfogadtak! Azért lássunk már tisztán, hogy kik beszélnek itt és miről!

A kormányzattal kapcsolatos kritika. Többször megfogalmazódott már a Jobbik részéről az, hogy az a politikai attitűd nem működik, hogy először elveszünk, aztán majd megmondjuk, hogy mit csinálunk vele. Nem működik az, hogy elveszük a magánnyugdíjpénztári tagok pénzét, majd később megmondjuk, hogy milyen nyugdíjrendszert csinálunk belőle. Nem működik az, hogy először elveszük a fegyveres és rendvédelmi dolgozók különböző juttatásait, majd aztán később valamikor adunk egy homályos ígéretet arra, hogy majd megmondjuk, hogy milyen elégedettek lesztek, és majd megmondjuk, hogy mi lesz. Ez ilyen módon nem működik! Uraim, ezt egységesen, egy rendszerben kell kezelni! Ha el akarunk venni valamit, akkor az nem érintheti a szerzett jogokat, ha el akarunk venni valamit, akkor azt azoktól lehet elvenni, akik most szerelnek föl, mert ekkor van alkualap. Akkor viszont fölvetődik a kérdés, hogy mit ad érte cserébe az állam.

És már elnézést, én sem tudok érzelmentesen nyilatkozni erről a kérdésről. Nem szeretném személyes síkra terelni az ügyet, ott voltam Szima Judit koncepció s büntetőperének a tárgyalásán, a mai napig fölfordul a gyomrom, ha azok a pillanatok eszembe jutnak! Ez tavaly történt, nem '56-ban meg nem nagyon régen, tavaly történt az, hogy egy szakszervezeti vezetőt az érdekképviseleti tevékenysége miatt olyan gyalázatosan kezeltek a magyar állam különböző hatóságai, hogy emellett egész egyszerűen nem mehetünk el szótlánul, ha tisztességesek és becsületesek szeretnénk lenni.

És nem mehetünk el szótlánul amellet sem, hogy ha végignéznék azokon az embereken, akiket az itt jelen lévő hölgyek és urak képviselnek, csupa-csupa olyan embert fognak látni, akinek nyolc-kilenc évvel alacsonyabb az átlagéletkora, mert tönkremegy a stresszben, tönkremegy a váltott műszakban, a rendszertelen étkezésben. Tegnap beszéltem éppen egy olyan rendőr barátommal, aki leszerelt, mert azt mondta, hogy nem akart harmincöt évesen meghalni, nem ismer a BRFK akció alosztályáról jóformán nyugdíjas rendőrt, mert egyik sem éri meg a nyugdíjas életkort, ahogy ő megfogalmazta, előbb elpatkol mint ahogy nyugdíjas lehetne. Hát ez a szörnyű valóság, uraim! És az, amikor mérlegre kerül, hogy ezt az állapotot, hogy éveket elveszünk ezeknek az embereknek az életéből azért, hogy minket védjenek, engem fog kihúzni meg önöket a tűzoltó a házukból, a rendőr, akkor, amikor betelefonálunk, értünk jön, a börtönőr azokat az embereket, akiket mi ki szeretnénk zárni az életünkéből, segít zárt falak között tartani. Mérlegre kell tennünk, hogy ezeket az embereket milyen módon díjazzuk és ellentételezzük azokért a többletterhekért, azokért a mínusz évekkért, amelyeket nem tölthetnek a családjukkal meg a gyermekeikkel. Nem kisebb a tét! Ez egy erkölcsi értékítélet, nemcsak egy gazdasági kérdés, amit mondunk ebben a kérdésben. Én azt kérem mindenkitől, aki felelősséget érez ez iránt az állomány iránt, hogy tegye ezt mérlegre és kalkuláljon ezzel.

Végül, de nem utolsósorban, nem akarván rabolni más bizottsági tagok idejét, azért lássunk tisztán: először volt egy 250 milliárd forintos költségvetési zárolás idén, amiről elkezdett hazudozni különböző politikai elithez tartozó politikusok tömkelege, hogy ez lesz meg az lesz, meg nem is akarjuk elvonni meg majd visszaadjuk. Aztán töredelmesen beismerték, amit már az első pillanattól tudtunk, hogy a büdös életben nem lesz visszaadva, ezt az összeget be fogja nyelni a költségvetés, mert ez egy megszorítás, egy hónappal azután, miután a költségvetésben mindenki eldicsekedett kormányoldalon azzal, hogy mennyivel több pénz jut a rendőrségnek, mennyivel több pénz jut a honvédségnek és a többi, nem sorolom végig az összes szervet. Ezután jött egy Orbán-csomag, amelyet elneveztek a könnyebb emészthetőség kedvéért Széll Kálmán-tervnek, ami 900 milliárd forintos éves megszorítást fog jelenteni, ennek szétterítik a következményeit a társadalomra, és részben a védtelenek fogják ezt elviselni, részben pedig azok az emberek, akiknek a fegyelme meg a hivatástudata kiszolgáltatottá teszi őket, mert egyszerűen nem szólhat vissza, mert egy tűzoltó már a ruháját sem veheti ki a szekrényből és nem mehet el demonstrálni. Hát ez így egész egyszerűen nem megy! Nincs olyan kétharmad, nincs olyan felhatalmazás, ami egy ekkora rúgást engedélyezne olyan emberekbe, akik értünk dolgozni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megadom a szót Dorosz Dávid képviselő úrnak, parancsoljon!

DR. DOROSZ DÁVID (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Előjáróban szeretném a magam, illetve a Lehet Más a Politika nevében megköszönni a szakszervezeteknek, illetve az általuk képviselt rendvédelmi dolgozóknak azt a hősi munkát és helytállást, amit a hazáért, illetve az állampolgárokért és így mindannyiunkért végeznek. Éppen ezért különösen szomorú az, hogy egy kormány, egy felelős kormány soha semelyik társadalmi csoporttal szemben nem hozhat olyan döntéseket, amelyek a mindennapi életüket ennyire súlyosan érintik, anélkül, hogy az érintettekkel egyeztetnének, és különösen fájó ez olyan társadalmi csoportok esetében, akik a vérükkel, verejtékükkel a mi létünkért, a mi egészségünkért, biztonságunkért, jövőnkért áldozzák nap mint nap az életüket. Ez számunkra teljesen elfogadhatatlan, és sajnos ezt még jobban súlyosítja az a hecckampány, amit a kormány a médiában, lényegében megalázva a rendvédelmi dolgozókat, folyamatosan folytat az elmúlt hónapokban. Ez semmilyen mértékben nem elfogadható.

Különösen nem elfogadható annak fényében, hogy a szolgálati nyugdíj a világon mindenhol megtalálható, egy alapvető jogosultsága ezeknek a dolgozóknak, és ennek az eltörlését - így a kérdésre is válaszolok - a Lehet Más a Politika nem fogja tudni támogatni, és minden törvényes eszközt fel fogunk használni az eltörlés megakadályozása érdekében. Különösen fájó ez a lépés annak fényében, hogy itt olyan összegekről beszélünk, hogy a kormány 10 milliárd forintot szán arra, hogy Kósa Lajos debreceni footballstadionját felépítse, szóval ez, ne haragudjanak, de ez elképesztő.

Annak fényében még inkább elképesztő, hogy ezekre a költségvetési megszorításokra azért van szükség, mert a kormány egy olyan igazságtalan adórendszert vezetett be, ami a szegényeket sújtja és a gazdagokat segíti, és ennek az árát most a rendvédelmi dolgozókkal, illetve más védtelen társadalmi csoportokkal kívánja megfizettetni. Ez a legnagyobb cinizmus és a legnagyobb felelőtlenség, amit egy kormány el tud követni, és a szerzett jogok védelme, illetve a visszamenőleges hatályú jogszabályalkotás alapvető, több száz éves elvét is felrúgja ezzel a kormány. Erre tényleg nincsenek szavak, ezt a Lehet Más a Politika nem fogja tudni támogatni, és mindent meg fogunk tenni ennek megakadályozása érdekében.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy Kónya elnök úr vagy bárki a Demonstrációs Bizottság tagjai közül kíván-e az eddig elhangzottakra reagálni. Ha igen, ezt tegyék meg és utána folytatjuk a bizottság tagjainak a hozzászólásait. Parancsoljon, elnök úr!

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Megköszönöm az eddigi felszólalók által elmondottakat, akik megfogalmazták azt, ami a mi lelkünkben is dúl. Köszönöm a köszönő szavakat és azt, hogy végre valakik már jó szóval is illettek bennünket, mert az elmúlt időszakban sajnos egyre kevesebb jó szót hallottunk a közvélemény által.

Egy dolgot szeretnék nyomatékosan kijelenteni: az az akció, amibe a hivatásunk védelme érdekében belekezdünk, semmiféle politikai tartalommal nem bír, nem bír és nem fog bírni. Kizárólag a hivatásunk védelmében tesszük, amit teszünk, nem állnak mögöttünk politikai erők. Azért mondom ezt, mert az elmúlt időszakban több olyan kritika is érte a Demonstrációs Bizottságot a nyilvánosság előtt, hogy különféle politikai erők vagy szelek mentén viszi a tevékenységét. Szeretném elmondani, hogy jómagam a legtöbbet demonstráló ember voltam az előző kormány időszakában. Ha jelen lenne Juhász ex-miniszter úr, elmondhatná, hányszor akasztottuk össze a bajszunkat az ő minisztersége alatt. Tehát semmiféle politikai háttere nincs a mostani akciónknak.

Most pedig megadom a szót Árok Kornél úrnak.

ÁROK KORNÉL elnök (Hivatásos Tűzoltók Független Szakszervezete): Tisztelt Elnök Úr! Most már nem érzelmektől túlfűtve egy aprócska tényre szeretném felhívni a figyelmét. A tűzoltók minden európai normával szemben 48 órát dolgoznak hetente, tehát 20 százalékkal többet, mint minden más magyar állampolgár. Így számunkra a kordedvezményes nyugdíj intézménye gyakorlatilag a mai nap sem él, csupán azokat az éveket kapjuk vissza, amiket az évek során előre ledolgozunk. Azt kérem, hogy a tűzoltók tekintetében mérlegeljék az álláspontjukat, vagy pedig csökkentsék le a tűzoltók heti munkaidejét 40 órára. Köszönöm szépen.

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Kucsera Miklósnak adom meg a szót.

KUCSERA MIKLÓS (Független Büntetés-végrehajtási Szakszervezetek Országos Szövetsége): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tűzoltó kollégámhoz hasonlóan én is kiegészíteném az elhangzottakat. Egy büntetés-végrehajtási dolgozó huszonöt év alatt tizenkét évet dolgoz le, úgy értem, hogy a huszonöt évből tizenkét évet tölt effektíve a fogva tartottak között. Azt gondolom, hogy ezt fontos ebben a témakörben megjegyezni. Köszönöm.

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Holecz Gábor úr következik.

HOLECZ GÁBOR elnök (Vám- és Pénzügyi Dolgozók Szakszervezete): A túlórával kapcsolatban ugyanez a helyzet a vám- és pénzügyőrségnél is. Felmerült a Széll Kálmán-tervben a másfél milliárdos megtakarítás kérdése. Amikor a magyar kormány egyik felelős minisztere muslicakergetőknek nevezte a fináncokat, akkor én figyelmeztettem őket, hogy a pálinkafőzés szabadsága egy biztos adóbevétel egyik fajtájától fogja megfosztani a magyar költségvetést. Ez a bérfőzési szeszadó – ezt csak példaként mondom –, ami 8 milliárd forintos, nem túl sok, de biztos bevételi forrás volt a kormány számára. Ez bőven fedezné a szolgálati nyugdíjjal való bármiféle kufárkodást. Köszönöm szépen.

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Végezetül szeretném elmondani, nagyon fontosnak tartanám, ha a bizottság hozna egy olyan állásfoglalást, amit alelnök úr kezdeményezett. Ez nagyon sokat jelentene nekünk, és segítene elmozdítani helyéről a kialakult állóháborút. Azt hiszem, mindannyiunk közös érdeke, hogy ebből a helyzetből elmozdulhassunk. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Engedjenek meg nekem is néhány megjegyzést, különös tekintettel a bizottság ellenzéki tagjainak a hozzászólásaira.

Tisztelt Dorosz Képviselő Úr! Ön az elmúlt negyedévben nem járt bizottsági ülésen, ezért a durva, a bizottság munkáját is érintő, ellenérzéseket kiváltó hozzászólásait nem nagyon tudom akceptálni. Önnek van módja arra, hogy elmondja az LMP álláspontját; várjuk szeretettel.

Volner képviselő úr hozzászólásával kapcsolatban egy helyeslő és egy ellenző megjegyzésem lenne. Az első mondatában a szívemből szólt. Számomra sem világos, hogy azok, akiktől a jelenlegi kormány a kormányzást s azzal együtt az államadósságot átvette, milyen jogon fogalmaznak meg bármilyen kritikát, mi alapján gondolják, hogy elmondják nekünk, mit kellene csinálnunk romeltakarítás címén. Ebben teljesen egyetértek Volner képviselő úrral.

Azzal viszont nem értek egyet, mert nem igaz – Árok úr talán meg tud erősíteni –, hogy a tűzoltók a ruhájukat sem vehették fel. Én olvastam Bakondi úr e tárgyban tett nyilatkozatát: a használati tárgyaikat nem vihették ki a laktanyákból, viszont a tűzoltóruhájukat a demonstráció idején viselhették. Képviselő úrnak ez az állítása tehát nem igaz.

Nem akartam megbántani Árok urat az érzelmileg túlfűtött nyilatkozatra utaló célzással, azonban az ügy fontossága és súlyossága mindannyiunktól megköveteli azt, hogy sallangmentesen, mindenféle túlzások nélkül próbáljunk érdemben vitatkozni. Hogy miért mondtam ezt? Azért, mert a bizottság nem egy tagja sérelmezte önnek azt a mondatát, amellyel némileg lenézően, magyarázóan elmondta a Honvédelmi és rendészeti bizottság tagjainak, hogy a tűzoltóautó az a nagy piros valami, ami szirénázik. Ahogy mi tiszteletben tartjuk az önök jelenlétét és jogait, ezt önöktől is elvárjuk. Kérem, hogy ezt a megjegyzésem ne vegye sértésnek.

Ugyanezen logika mentén fontos megemlíteni – ezért is kértem az érzelmileg kevésbé túlfűtött nyilatkozatokat –, hogy néhány torzítás, néhány valótlan dolog itt is elhangzott. Nagyon nehéz ezek sorrendjét megtalálni, hiszen számtalan olyan dolgot mondtak, amiről én még sosem hallottam, és ezeknek a mondatoknak a tisztázása nélkül nem tudunk közelebb jutni a megoldáshoz. Hadd említsek meg ezek közül néhányat, előrebocsátva, hogy nem lesz mindegyik népszerű.

Még soha egyetlen felelős politikustól sem hallottam, hogy hatvanéves tűzoltóknak kellene létrázniuk vagy kivonulniuk. Ezt azért tegyük tisztába. Arról van szó, hogy van ma egy olyan fegyveres és rendvédelmi életpálya, amely életpályát a kormány – tekintettel a vonatkozó nyugdíjszabályokra – meg kíván változtatni, ez azonban nem csak azt jelenti, hogy feltétlenül elveszi a szerzett jogait, hanem többletet is biztosítana számukra, ezért a belügyminiszter úr arra kérte önöket, hogy vegyenek részt egy egyeztetésen. Majd javítsanak ki, ha valamiben rosszul informáltak lennének. Az egyeztetés lezajlott, amelyen a jelenlévő demonstráló szakszervezetek közül csak egy tett javaslatokat az életpályamodellre vonatkozóan, amelyben a megváltoztatandó nyugdíjjogszabályokat valamilyen módon - családi kedvezményekkel, lakhatással, bérpótlékkal és egyébekkel - kompenzálásra javasolták

volna. De ezek a javaslatok nem hangoztak el, önök nem tettek erre vonatkozó megfogalmazásokat.

Ugyanakkor nem tartom elfogadhatónak, hogy az ágazatot érintő jogszabályváltozásokat a szférában dolgozók el nem ismeréseként fogjuk föl. Soha senki nem mondta azt, hogy önök nem végeznek áldozatos munkát, soha senki nem mondta azt, hogy ezt nem kell megbecsülni, soha senki nem mondta azt, hogy önök túl vannak fizetve, soha senki nem mondta azt, hogy az önök által vállalt felelősséghez képest el lennének kényeztetve; egyébként soha nem is voltak.

Pusztán az hangzott el, hogy az ebben a szférában dolgozó embereknek az életpályáját rendezni kell akképpen, hogy egyébként akik eltöltenek két-két és fél évtizedet vagy akár három évtizedet egy fegyveres vagy rendvédelmi testületnél, azok számára teremtsük meg annak a lehetőségét, hogy miután már jelen szabályozás szerint nyugdíjba mennének, azután is maradjanak a testület tagjai, természetesen más minőségükben, vonzóvá téve ezzel anyagilag, erkölcsileg, morálisan, minden szempontból az önök által egyébként lelkiismeretesen végzett munkát és ezt az áldozatot. Tehát itt egy nagyon komoly félreértés van, mert azt senki nem mondta, hogy ez a javaslat pusztán az önök jogainak csorbításával járna, hanem várja a belügyminiszter úr - legalábbis a belügyminiszteri sajtóközleményekből kiolvashatóan - az önök által is megtett javaslatokat. Ez a kör még nincs lezárva.

Ugyanakkor azt azért kérem, hogy fogadják el, hogy a jelenlegi rendszer sem társadalmi, sem morális, sem anyagi értelemben, a gazdaság teljesítőképességét figyelembe véve nem fenntartható. Tehát mindenképpen, ahogy egyébként az alelnök úr is utalt már rá, a szolgálati nyugdíjjal kapcsolatos jogszabályváltozásoknak az újragondolása időszerű, és tulajdonképpen itt ez zajlik. És én ezt szerettem volna azért is világossá tenni, mert mindenki tudja, aki itt ül, hogy ez a takaró nem akkora, mint mi azt szeretnénk és nem is nyúlik addig, és mindenki tudja, hogy milyen problémákkal küzd az ország - és nemcsak az önök ágazata, hanem valamennyi -, és talán Kucsera úr volt, aki elmondta, hogy egyébként a szférát érintő reformokat tudomásul kell venni, de természetesen ezeknek a szféra - ha jól idézem - jóváhagyásával kell végbemenniük. Én azt gondolom, hogy ehhez azért önök is kellene.

Tehát még egyszer elismételve a kormány-nem kormány értelmezési problémánkat: természetesen a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság a megállapodásban érdekelt, ehhez viszont tudomásul kell venni minimum az előbb elmondottakat, és tudomásul kell venni azt is, hogy önök ennek aktív részesei kell hogy legyenek. Egyébként ezért is utaltam a helyzet súlyára való tekintettel az érzelmi túlfűtöttségre, mert nekünk nagyon higgadtan, tárgyilagosan és célratorően kell erről a dolgról beszélnünk, elfogadva egyébként, tiszteletben tartva az önök érdekeit, önök is tiszteletben tartva az ország érdekeit, megértve az ország anyagi helyzetét, azt is tudva, hogy egyébként ez az örökség, ahogy Volner képviselő úr mondta, bizony nem az elmúlt tíz hónapban keletkezett. Én azt gondolom, hogy ennek szellemében természetesen lehet folytatni, és mi magunk is a megállapodásban érdekeltek lévén fogjuk közvetíteni az önök igényeit, azzal együtt, hogy egyébként a kordedvezményes nyugdíj rendszerének a megtartása az nem frakciófegyelem kérdése lesz, hanem én azt gondolom - ahogy elhangzott, és azt gondolom, hogy ezt önök is józan ésszel tudják akceptálni -, mindenképpen módosításra szorul. De, ismétlem, ez nem zárja ki egyébként hosszú távon a további kedvezményeiknek a bővítését más struktúrában.

Tehát nem egy meglévő struktúrában a továbbfejlesztéséről van szó, hanem egy új, teljesen új struktúrában az átalakításáról. És itt hadd mondjam el, hogy egyébként egy ilyen nagyszabású rendszerátalakításnak nem a rövid távú pénzügyi érdekeknek kell megfelelnie. Tehát a 3-5-8 milliárd forintos idei megtakarítás gyakorlatilag azért nem lehet meghatározó ebben a vitában, mert egy ekkora új rendszernek a megépítése nem szólhat erről, nem is szól erről. Természetesen jól hangzik, természetesen párhuzamba lehet állítani nyomtatók vásárlásával, mindennel, de azért azt mindannyian érezzük, hogy ez nem erre az évre szól,

hanem ez a jövőbe tekintve hosszú évekre teremtene egy új helyzetet. Ezért kérem, hogy például ezeket a párhuzamokat, ismét a célra törés jegyében, mellőzzük.

Nem zárásként, de ugyanakkor fontosnak tartom megemlíteni, hogy azokat a juttatásaikat... - a Belügyminisztérium egyik közleménye van előttem, elnézést, csak most futom át a leírtakat -, tehát a Belügyminisztérium olyan életpályamodellt kíván kidolgozni, melyben a szervek tagjai abban érdekeltek - és talán ezt most itt rögzítsük -, hogy negyven éves koruk után is az adott szerv kötelékében tudjanak szolgálni, nem ugyanabban a feladatkörben. Természetesen, ahogy önök elmondták, egészségi állapotuknak és sok más szempontnak megfelelően, akár csak tapasztalataikat a fiatalabbaknak átadva, de mégiscsak aktív, életerős munkavállalókként a munkában legyenek érdekeltek, és a nyugdíjrendszerük átalakítása egyébként - visszadobva a kapkodó kormányzati döntésekre irányuló vádakat - a teljes nyugdíjrendszer átalakításának a része. Tehát tulajdonképpen a teljes magyar nyugdíjrendszer kerül átalakításra. Önök pontosan jól tudják, hogy a tavalyi év végéig minden harmadik nyugdíjforint került csak a nyugdíjkasszába, és ennek ez is egy vonatkozó része, úgy, ahogy az is, ahogy szintén a Széll Kálmán-tervből megismerhették, hogy a rokkantnyugdíjakra vonatkozó jogszabályok is felülvizsgálatra szorulnak.

Tehát mindazokat az értelmezéseket, és erre szerettem volna első körben utalni, hogy mindazon értelmezéseket, amelyek valóban torzítják ezt a nem könnyű helyzetet, ekképpen mellőzzük, és vegyük tekintetbe ezeket a szempontokat is.

A magam részéről még majd lenne mondandóm, de nem szeretném én sem, ahogy itt elhangzott, másoktól megvonni a lehetőséget. Megadom a szót Tóth Gábor képviselő úrnak, parancsoljon!

TÓTH GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Úgy érzem, hogy jó néhány dolog itt közben elhangzott. Megfelelő empátiával hallgatva a szakszervezetek képviselőinek az előadásait, hozzáteszem, én magam is mint kiszuperált kommandós, egészen másként érzem magam ötvennyolc évesen, mint harminc évesen meg negyven évesen. Nagy valószínűséggel én magam sem tudnám azt a feladatot ellátni, amit megtettem húsz évesen. Tehát az empátia részemről egyértelmű és adott. Viszont egészen biztos, hogy amit húsz évesen lazán tudtam fizikailag, momentán talán agyilag nem, azt lehet, hogy most a tapasztalatok útján jobban tudnám átadni.

Tehát mindenféleképpen úgy gondolom, hogy a negyven éves korban lévő katonák, rendőrök, tűzoltók és sok mindenki más, mint ahogy itt részben már megfogalmazta az elnök úr, nagyon hasznos módon tudnák továbbadni azt a tapasztalatot és tanítani, és valamilyen szinten az irányítást végrehajtani. Hiszen látom, tapasztalom: országgyűlési képviselőként a negyedik ciklusomat töltöm ezen szép Parlamentünkben, illetve polgármesterként is a második ciklusomat, ahol is bizony-bizony nyolcszáz halmozottan hátrányos helyzetű emberrel kelek reggel, fekszek este, és bizony izgalmas az életem. A rendőrök munkáját láttam és látom, ami azt jelenti, hogy fiatal emberek, ambíciózusak, de bizony-bizony a tapasztalat és a rutin az nem minden esetben van teljes mértékben velük. Tehát ehhez kellenének azok a negyvenes, higgadt és jól irányítani tudó emberek, akik már a tapasztalataik útján, a fiatal, mögöttük lévő generációt megfelelőképpen tudják irányítani.

Tehát még egyszer mondom, az empátiám az egyértelmű és nem megkérdőjelezhető, és amennyiben olyan javaslatok érkeznek, amelyekben az aktív és ezen belül a, mondjuk így, progresszív módon - nem biztos, hogy helyes a szó - teljesítő és munkakörben dolgozó munkatársaiknak egyfajta pozitív diszkriminációt lehet biztosítani a későbbiekben, biztosíthatom önöket, hogy én a magam részéről azt fogom támogatni.

Viszont van egy diszkrét bája a tisztelt szocialista képviselőtársaim megnyilvánulásainak, hiszen államtitkár úr az előző ciklusban részese volt annak a történéssorozatnak, ami kapcsán most tábornokok sorozata van ügyészség, bíróság előtt. Én

magam is részese voltam egy akciónak, ahol is egy házaló ezredes megjelent nálam, úgymond ingatlanoknak az adataival ezelőtt hat esztendővel. Tehát kellőképpen „eltocsikolták” ezt az országot, úgy, hogy jelen pillanatban ott vagyunk, hogy sok mindenre kellene pénz és volna szükség, csak éppen nincs. Miközben 80 százalék fölé ment az államadósság, eközben két-három generációnak olyan adósságterhet hagyunk a hátunk mögött, hogy nem tudni, hogy a gyerekeink ezt hogyan fogják majd cipelni, vinni.

Nem akarván átmenni ebbe a populista jellegű megnyilvánulásokba, de az a helyzet, hogy csak abból lehet főznünk, amink van. Na márpedig most a lábason kívül csak a kő maradt jóformán ahhoz a leveshez, és az összes többit azt valamiféleképpen össze kéne spórolnunk. Természetesen azok az emberek, akik többet tesznek le az asztalra, és még egyszer mondom, az életük és az egészségük kockáztatása mellett teljesítik minden nap a dolgaikat, azok meg kell hogy kapják a későbbiekben azt a fajta pluszt és pozitívumot, amit a munkájuk mellett ilyen tekintetben ők vállalnak és letesznek.

Mindenesetre Gyurcsány Ferenc szavai időnként visszacsengenek a fülembbe, aki eleve borítékolta, hogy Orbán Viktor minden nap meg fogja átkozni, amikor fölébred. Biztos tudta, hogy mit beszél, hiszen olyan hagyatékot hagyott nekünk és önöknek, amivel itt és most küzdünk, de keményen. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Dorosz Dávid képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. DOROSZ DÁVID (LMP): Nem akarom ezt a témát nagyon kibontani. Valóban kevesebbet voltam itt, mint amennyit szerettem volna, de ennek egy visszatérő elég súlyos betegség volt az oka. Ilyen szempontból empatikus kedves szavait köszönöm szépen.

ELNÖK: Rubi Gergely képviselő úr!

RUBI GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen. Hallgattam itt önöket, ahogy az elmúlt évekről beszélnek, de azt ne felejtjük el, hogy kormánypárti javaslatra a rendőri dolgozókat 2010. január 1-jétől nem illeti meg az ártatlanság vélelme. Folyamatosan zaklatják őket, titkosszolgálati eszközökkel mindenkinek az életvitelét és a családját ellenőrzik. Aztán az adórendszernek köszönhetően egy dolgozó fizetése évi 100 ezer forinttal lett kevesebb. Meddig akarják még rugdosni ezeket az embereket? Kész csoda, hogy ilyen munkamorál mellett még működik a rendőrség és a tűzoltóság. Gondolkozzanak már el, uraim! A közbiztonság rohamosan romlik. Meddig fogják még vegzálni azokat az embereket, akik ezért tenni akarnak? Katasztrófális a helyzet! Az a belügyminiszter pedig, akit önök neveztek ki, Gergényinek és Tasnádinak az üzlettársa. Nem gondolkoznak el azon, hogy szakmailag teljesen alkalmatlan ennek a posztnak a betöltésére? Egy tizenhat éve vállalkozó ember irányítja a Belügyminisztériumot. Tegnap nagyon jól látszott, hogy a kormánypárti képviselők közül csak minden második tapsolta meg Pintér urat. Tudom, hogy egyesek belátják, miről beszélnek. Ezen gondolkozzanak már el! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Elhangzott, hogy az adórendszer átalakítása miatt mennyivel csökkent egy-egy dolgozó fizetése. Ez így nem igaz, mert az állami szervek dolgozóinál az állam kompenzálta ezt a kiesést. Ezt azért tegyük tisztába.

Mielőtt továbbmennénk, adjuk meg a lehetőséget vendégeinknek, hogy reagáljanak az elhangzottakra. Senki ne legyen kétségek között, mindenkinek lesz módja elmondani, amit szeretne. Kónya Péter elnök úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Köszönöm szépen. Egy-két dologra

szeretnék reagálni, majd utána megadám a szót az egyik kollégámnak, aki személyesen érintett volt az ön által felvetett kérdésben. Én hallottam a kormányzat részéről olyan nyilatkozatot, hogy a kiváltságosok privilégiumait meg kell szüntetni. Tehát nem igaz az az állítás, hogy nem voltak negatív hangú nyilatkozatok a szolgálati nyugdíjrendszerünkkel kapcsolatban.

Elnök úr egyébként óriási ellentmondásba keveredett. Folyton arról beszélnek, hogy vonzóvá és pályán tartóvá kell tenni a hivatásosok számára ezt a munkát, a másik oldalon viszont azt mondják, hogy költségvetési megszorítások miatt csökkenteni kell a jogainkat. Hogyan lehet költségvetési megszorítások idején olyan juttatásokat adni, amikre nincs pénz? Számomra érthetetlen a dolog. Miniszter úr olyan javaslatokat kért tőlünk, amelyeknek nincs pénzügyi vonzata. El akarunk venni egy nagyon kemény jogot a fegyveres és rendvédelmi szféra hivatásos állományú tagjaitól, helyette nem akarunk adni semmit, csak a mézesmadzagot húzogatójuk az orruk előtt. Ez így nem működik! Elnök úr és a kormánypárti képviselők nyilvánvalóan tisztában vannak a kormányzati szándékkal. Azt kérem, hogy jöjjenek elő a farbával, vegyék elő a mellényzsebükből azt a tervezetet, amit a kormány egyelőre még nem tárt elének. Önök bizonyára tisztában vannak ezzel, hiszen frakción belül nyilván egyeztetnek, irányvonalakról és sok minden egyébéről beszélnek.

Mélységesen fájlaljuk, hogy Pintér Sándor belügyminiszter úr - persze nem szeretnék személyeskedni -, aki 48 évesen ment el szolgálati nyugállományba, terjeszt elő olyan javaslatot, hogy meg kell szüntetni a szolgálati nyugállomány rendszerét. Ez nagyon furcsa! De önök nemcsak egyszer akarnak elvenni tőlünk valamit, hanem folyamatosan. Ha januárban, amikor arról kellett döntenünk, hogy maradunk-e magán-nyugdíjpénztári tagok vagy átmegyünk az állami rendszerbe, tudtuk volna azt, hogy el akarják venni tőlünk a szolgálati nyugdíjba vonulás lehetőségét, akkor nagyon sok kollégámmal egyetemben nem döntöttem volna úgy, hogy több millió forintot átadok a nyugdíjkasszának. Ezt sem szabad elfelejteni! Be lettünk csapva, de nagyon keményen.

Engedjék meg, hogy most megadjam a szót Pach Dánielnek, a Rendőr Szakszervezetek Védegylete vezetőjének. Elnök úr az előbb azt mondta, ez volt az egyetlen szakszervezet, amelyik javaslatot adott le Pintér Sándor belügyminiszter úrnak.

PACH DÁNIEL elnök (Rendőr Szakszervezetek Védegylete): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Kollégák! Sajnálom, hogy közben fogynak a mikrofonok, s hogy nem tudtam elég gyorsan reagálni. A sajtó nyilván majd azt fogja kommunikálni, hogy a szakszervezetek nagy része nem volt hajlandó a kormányzattal együttműködni, bezzeg volt egy szakszervezet, amelyik beáldozta volna a szolgálati nyugdíjat holmi lakhatási kedvezményekért. Elnök úr, az ön hozzászólásából ezt lehetett kivenni. Nagyon sajnálom, ha nem olvasta el azt a tizenhat oldalt, vagy nem jól értette. Azzal indul, hogy semmilyen szerzett jogról nem mondunk le, de hajlandók vagyunk tárgyalni az életpályamoddellel kapcsolatos javaslatokról. Az itt ülő szakszervezetek között van olyan, amelyik évekkkel ezelőtt komplett törvénymódosítást is leadott, egy kész Hszt.-t. Minden egyes szakszervezet megtette a javaslatokat. Mi azért tettük meg ezt ismételtlen egységes szerkezetben, mert arra gondoltunk, hogy a kormányzat végre talán reagál a javaslatainkra, amiket újra meg újra beadunk, de semmilyen szinten nem kerülnek egyeztetésre.

Ha a kormányzat azért nem tudott tárgyalni az érdekképviseleti oldallal, mert nem volt javaslat, akkor önellentmondásról beszélhetünk, mert ha volt egy javaslat az oldal részéről, amely tartalmazta a terület átfogó koncepcióját, akkor lett volna miről tárgyalni. Az, hogy egy vagy tizenhat javaslat áll a kormányzat rendelkezésére, ebből a szempontból irreleváns. Mi nagyon szeretnénk eljutni oda, hogy végre tárgyalóasztalnál kapjunk tájékoztatást a konkrét kormányzati elképzelésekről. Elnök úr, ön megint elmondta azt, amit már többször is hallottunk, s azt hiszem, ez is azt bizonyítja, hogy a kormányzati oldal rendelkezik valamilyen

koncepcióval. Azt szeretnénk végre látni, hogy ez hol van, s hogy erről le tudjunk ülni tárgyalni.

Hadd adjak hangot az elkeseredésünknek is. Az itt ülő szakszervezeti vezető kollégáim nem tudják, hogy meddig lehet a kollégákat tartani. A 16-ai demonstráció azt bizonyította, olyan szinten elszántak a kollégáink, hogy ha a szakszervezetek megszólítják őket, ezrével mennek ki az utcára. Nagyon félünk attól, hogy ha nem lesznek érdemi tárgyalások, akkor a szakszervezetek is hiteltelenné válnak, elfordulnak tőlünk és azt mondják, hogy nincs értelme a szakszervezettel kivonulni az utcára, mert nem érnek el semmit, s akkor mennek a maguk útján, a maguk eszközeivel. Ennek a veszélye fennáll, de ezt nem lenne szabad megvárni. Ezért kérem önt, elnök úr és a bizottság tagjait, minden eszközzel próbálják meg a kormány figyelmét felhívni arra, hogy konkrét tárgyalásokat kell kezdeni, s ezáltal kicsit harmonizálni kell a helyzetet.

Jelen pillanatban a koncepcióban abban van eltérés - amit hangoztatunk is -, hogy véleményünk szerint teljesen mindegy, hogy 65 vagy 75 éves koráig dolgozik egy rendvédelmi dolgozó. Dolgozzon, ha tud és egészséges. Nem szabad a korkedvezményes nyugdíjat a szolgálati nyugdíjjal összemosni és olyan sajtónyilatkozatokat adni, amelyekben nem egyértelmű az üzenet és nem tudjuk, hogy mi benne a szakpolitika, illetve mi az ingyenes közvélemény-kutatás a kormány részéről, hogy az állampolgárok milyen szinten rontanak rá a demonstráló rendvédelmiskre. Ezt el kellene kerülni, noha biztosan olcsóbb, mint megbízni egy közvélemény-kutató céget. Azt azért ne felejtsük el, hogy a közvélemény egyre inkább a rendvédelmisk mellé áll. Azoknak, akik nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy ez a romos helyzet előállt, nagyon szépen megköszönjük az eddigi tevékenységét. Magánemberként elfogadom a támogatásukat. Azt gondolom, hogy nagyon szépen köszönjük, és elfogadom azoknak a személyeknek magánemberként a támogatását, de politikai pártoknak és politikai erőknek semmilyen szinten nem kérjük a támogatását, és vissza is utasítjuk ezt, mert nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy a közvéleményben ez a hangulat kialakuljon. Mert nem most történt a harmincnyolc-negyven éves kollégáknak a nyugdíjba kényszerítése, hanem akkor, és utána egy elegáns mozdulattal megszüntette az akkori kormányzat a nyugdíjazásnak ezt a rendszerét, viszont így már hazugság a mostani kormánykommunikáció, hogy negyven évesen mennek a rendőrök nyugdíjba. Ez megtörténhetett pár éve, 2007-ben, azóta ez megváltozott, a nyugdíjszabályok számítása is megváltozott.

Mindösszesen annyit kérünk, és könyörgünk szinte, hogy legyünk korrektek egymással, a kormányzat korrekt kommunikációt folytasson, és azt gondolom, az oldal részéről egy nagyon korrekt szakmai párbeszédre számíthat.

Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgatott, és kérem akkor, hogy a mi javaslatunkat ne próbáljuk meg szembeállítani a többi szakszervezeti javaslattal. Én azt gondolom, az oldal teljesen egységes, és a mi javaslatunkban benne foglaltak azok a pontok, amelyeket az egész oldal javaslataként lehetne kommunikálni.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Értem, elnök úr. Én annyit mondtam el - és hogyha másképp hallatszott, akkor szeretném mindenki számára tisztázni -, hogy egyetlen szakszervezet volt, amelyik érdemi javaslatokat tett az életpályamodellre vonatkozóan. Az, hogy ez érintette egyébként a szerzett jogok elvételét, erről nem beszéltem, ha mégis így tűnt, nem óhajtottam ezt mondani.

(Jelzésre:) Megadom a szót Rubi Gergely képviselő úrnak, parancsoljon!

RUBI GERGELY (Jobbik): Egy picit kiegészítést. Én még csak olyan bérjegyzékeket láttam, amit tűzoltók és rendőrök mutattak nekem, amelyen a tavalyihoz képest az idein jóval kevesebb forint található, azért ezt ne hagyjuk figyelmen kívül. A HírTV azt mondta,

mindenki jól járt, de akkor ezt tüntessük már fel a bérjegyzéken is egyszer-kétszer! Valamint még hozzámegy az előbb felsoroltakhoz, hogy még a politikai pályáról is el akarják távolítani azokat az embereket, akik esetleg nyugdíjba mentek, még ezzel is sértve az alkotmányos jogaikat.

Ennyit szerettem volna. Köszönöm.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Iváncsik Imre alelnök úrnak adom meg a szót, parancsoljon!

IVÁNCSIK IMRE (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Politikusként teljesen természetesnek tartom és veszem, hogy a politikai versenytársak vagy választópolgárok bírálattal, akár jogos bírálattal illetnek az előző ciklusokban végzett politikai munkáért, az előző kormány által hozott döntésekért és annak a következményeiért. Ezt természetesnek tartom és tűröm.

Szeretnék azonban Tóth Gábor képviselő úr egy megjegyzésére reagálni, amelyben azt mondta, hogy én államtitkárként részese voltam azoknak a visszaéléseknek, amelyek a Honvédelmi Minisztériumban történtek. Ezt viszont vitatom. Államtitkárként nagyon tisztességes, becsületes munkát végeztem, büszke vagyok arra a munkára, amit ott volt szerencsém végezni, és különösen büszke vagyok arra a megbecsülésre, amelyet munkámmal és emberi magatartásommal kivívtam magamnak az állomány körében. Sem én, sem munkatársaim sem vádlokként, sem a vádlottak vallomásaiban, még csak vádaskodás szintjén sem szerepelnek. Tehát a nevem a visszaélésekkel kapcsolatban soha meg nem fordult, elő nem fordult - csodálkoztam volna rajta, ha ez így történik.

Ezért azt szeretném, hogy amikor visszaélésekről van szó, akkor mellőznénk a kollektív bűnösség egyébként elfogadhatatlan elvét, mert szerintem az egyetlen elfogadható elv az, hogy aki vétett, az ellen határozottan, szigorúan el kell járni, az igazságszolgáltatásnak az eljárást le kell folytatni, és aki vétkes, azt meg kell büntetni, aki pedig ártatlan, azt nem célszerű összemosni vagy vádaskodni, vagy félreérthető megjegyzéseket tenni. Szerintem az volna helyes, ha ennél maradnánk.

Köszönöm.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Csampa Zsolt alelnök úrnak adom meg a szót.

CSAMPA ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Az első kérdésem az lenne Kónya elnök úrhoz, hogy 2006-2007-ben, emlékezünk itt a Kossuth tér környéki eseményekre, ha jól emlékszem, a Honvédelmi és rendészeti bizottság akkor már fogadta önöket. Így volt?

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Igen.

CSAMPA ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: És egy nagyon kitűnő, nagyon együttműködő, normális párbeszéd folyt akkor.

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Így igaz!

CSAMPA ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: És annak a párbeszédnek az volt a, mondjuk úgy, ok-okozati tényezője, hogy az akkori kormányzat, miután a rendőrség rendet tett az utcákon, benyújtotta a nyugellátásról szóló II. számú törvényt, ahol gyakorlatilag elkezdtek csorbítani az állománynak a szolgálati nyugdíjba vonulását.

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Ez is igaz. De több demonstráció hatására végül is sikerült megállapodnunk az akkori szocialista kormánnyal, ami alapján gyakorlatilag visszakozott a kormány a szolgálati nyugdíjrendszer megváltoztatásáról.

CSAMPA ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Folytatnám a gondolataimat. Úgy gondolom, hogy ha visszanezzük a dolgokat és visszamegyünk a történelemben, egy hozzászóló volt az önök részéről, aki, azt gondolom, hogy elég korrekten merte vállalni azt, hogy az elmúlt nyolc év teljesítménye vezetett körülbelül ehhez a mostani állapothoz, ahhoz, hogy nincs pénz.

És lesz egy politikai hozzászólásom a jelenlegi ellenzéki képviselőkhez, mert úgy látom, hogy az üléspont néha meghatározza az álláspontot. Nálam nem. Lehet, ahogy elnök úr is és az ellenzék részéről megfogalmazódott itt, a nyomtatókkal kapcsolatos kiadásokkal előjönni, de akkor megkérdem azt, hogy az elmúlt időszakban mire költöttek, hogyha nekünk nyomtatókat kell vásárolni.

De, tisztelt képviselő úr, azért azt engedje már meg, és szeretettel meghívom majd a következő albizottsági ülésre, ahol többek között mondjuk egy AN-26-os szállítógépnek a beszerzéséről fogunk majd éppenséggel tárgyalni, 600 millió forintért, amit most vannak ki a Magyar Honvédség kötelékéből. Erről én jelen pillanatban azt gondolom, hogy a kérdésekre választ kell adni, hogy valójában miért került 600 millió forintba az a gép, amikor papírokkal, dokumentumokkal gyakorlatilag bizton állíthatom azt, hogy sokkal olcsóbban is meg lehetett volna venni a piacról. De lehetne sorolni a különböző tényeket. És hogyha összeadnám a számokat, akkor a számok nyelvén valószínűleg kijöhetne egy olyan fajta összeg, amit most itt számon kér mondjuk a tűzoltóság részéről vagy a nemzetbiztonság részéről az itt jelenlévő elnök, vagy a Demonstrációs Bizottság elnöke.

De hogy megint a számok nyelvén szóljak, és az elnök urat kérdezném, hogy az elmúlt időszakban, hogyha valaki a szolgálati nyugdíjat választotta, mert oda kényszerült, hogy elmenjen, akkor mekkora volt a különbség a szolgálati nyugdíj és a valós fizetése között.

ELNÖK: Elnök úr, parancsoljon!

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Köszönöm. Mielőtt válaszolnék, szeretném megkérni a tisztelt bizottság tagjait, hogy mi nem azért jöttünk ide, hogy pártpolitikai csatározásnak a színterén legyünk, ezt minden képviselőtől szeretném kérni.

Válaszolok a kérdésére: azok az alacsony keresetű tiszthelyettes kollégáink, akik valóban a létminimum környékén kerestek és kaptak fizetést, azoknál előfordult az az eset is, hogy őszintén válaszoljak önnek, hogy magasabb lett a szolgálati nyugdíja, mint a fizetése. De ez nem azt jelenti, hogy a nyugdíja magas, hanem a fizetése volt rendkívül alacsony.

De ez ma már nem így van, tehát a számítás alapja az messze nem ilyen jellegű. Tehát változott a számítás alapja, és szigorítottak a feltételeken egyébként. Azt gondoljuk, hogy azok a szigorítások, amiket a szocialista kormány alatt megtettek a szolgálati nyugdíj rendszerében, azok pont abba az irányba mentek, hogy hosszú távon is fenntartható legyen a szolgálati nyugdíj rendszere, mint ahogy abba az irányba ment az a civilesítési folyamat is, hogy próbálták leválasztani a hivatásos pályáról azokat a munkaköröket és beosztásokat, amelyek nem feltétlenül szükségesek, hogy hivatásos állománnyal tölthessék be ezeket a beosztásokat, mert nagyon sok olyan kritika érte a szolgálatinyugdíj-rendszerünket, hogy olyan emberek is szolgálati nyugdíjállományba vonulhattak, akik adott esetben nem területen vagy éppen nem bevetési egységeknél dolgoztak. Ez a folyamat, azt gondoljuk, hogy lezárult.

Tehát megtisztult a szolgálati nyugállomány nyugdíjrendszere, ezért is gondoljuk, hogy fenntartható hosszú távon a szolgálati nyugdíjrendszer.

ELNÖK: Alelnök úr, parancsoljon!

CSAMPA ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Azt gondolom, hogy nem pártpolitikai csatározásokról beszélünk, hanem gyakorlatilag tényekre szerettem volna rávilágítani itt a tisztelt bizottság előtt, mert a bizottságnak a tagjai nem ülhetek itt mondjuk adott esetben azon az egyeztetésen, amit mondjuk önökkel folytattunk 2006-2007-ben, illetve nem ülhetek itt akkor, amikor bizonyos döntések születtek az elmúlt időszakban. Azt gondolom, hogy ez a korrektséghez hozzátartozik.

Az, amit ön mond, az tényleg tényszerű és valós, hozzám is számtalan akár rendőr, akár rendőr fordult azzal, hogy szívesen maradna vagy maradt volna kötelékben. De jelen pillanatban, hogyha tízezer forinttal vagy éppen húszezer forinttal kap többet szolgálati nyugdíjként, akkor valószínűleg azt fogja választani. Én úgy gondolom, hogy a kormányzatnak most pontosan az a célja, hogy megfordítsa valamilyen szinten ezt a trendet egyrésztől.

Másrészt: 62 milliárd volt a BM részéről és 24-25 milliárd forint volt a HM részéről az a pénz, amit befizettünk a nyugdíjasszába. Ha kiegyenlíthettünk volna bizonyos fizetéseket, akkor ezeket vissza lehetett volna oda forgatni. Az, hogy az elmúlt tizenöt évben nem volt rendezve az alapilletmény, 2002 környékére nem igaz, mert akkor volt egy nagyobb méretű alapilletmény-rendezés. Ezt akkor is elismerték és remélem, hogy most is elismerik.

Úgy érzem, hogy kötelességem megvédeni Pintér Sándor miniszter urat, aki 1996-ban kényszerült nyugdíjba, miután az akkori miniszterelnök, Horn Gyula, illetve helyettese, Kuncze Gábor nem adott neki beosztást. *(Szima Judit: Mert alkalmatlannak minősítették.)* Most nem az a kérdés, hogy ki minősítette alkalmatlannak, hanem az a lényeg, hogy nem kapott beosztást, ezért ő akkor kényszernyugdíjba ment. Így korrekt a dolog. Ha felvetünk valamit, akkor jó, ha annak valamennyi oldalát látjuk.

Több szakszervezet is felvetette, hogy tavaly ősztől elkezdődött egyfajta kommunikáció. Én több alkalommal is találkoztam az egyik alelnök úrral a Hír TV-ben, ahol beszélgettünk egymással. Én akkor is azt mondtam, hogy mi a tárgyalásos kommunikáció hívei vagyunk. Ülünk le közösen egy asztalhoz és korrekten beszéljük meg az egyes kérdéseket. Úgy gondolom, hogy vitás kérdések esetén valamennyit mindenkinek engedni kell, egyfajta rugalmasságot bele kell vinni a rendszerbe, mert nem tartható fenn a jelenlegi állapot, amit elnök úr is mond és amit kormányzati oldalról is hallanak, hogy hogyan örököltük meg a kormányzást. Belügyminiszter úr is, honvédelmi miniszter úr is, de a miniszterelnök úr is kész arra, hogy meghallgassa önöket. Ahogy elnök úr is mondta, ősztől folyik egyfajta párbeszéd, ami szintén rámutat arra, ahogy a dolog működik. De az is a párbeszéd egy jele, hogy elnök úr napirendre tűzte az önök meghallgatását. Nekünk, felelős országgyűlési képviselőknek természetes az, hogy meghallgatjuk önöket. Lehet, hogy az időpontok egy kicsit elcsúsztak, de, amint elnök úr is jelezte, az elmúlt időszakban folyamatosan volt egyfajta párbeszéd.

Ahogy elnök úr is mondta, jelen pillanatban sem az Országgyűlés, sem a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság előtt nincs előterjesztés, ha pedig nincs előterjesztés, akkor én nem tudok döntést hozni. Ha majd valaki elénk terjeszt valamit, akkor természetesen ki tudjuk alakítani az álláspontunkat. Most önök a tárgyalóasztalnál ülnek, s én bízom benne, a tárgyalóasztaltól úgy fognak felállni, hogy megegyezés fog születni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Mivel megszólítottam, engedjék meg, hogy két mondatban hadd reagáljak. Szeretném megismételni, hogy ez a bizottság a megállapodásban érdekelt, s azt

mindenképpen megpróbáljuk elősegíteni. Kónya elnök úr és Pach elnök úr is jelezte, sőt ma egy nyilatkozatot is olvastam arról, hogy nincs politikai kötődés. Ha így is van, addig, amíg a „Mi már megittuk a Fidesz levét” feliratú táblák vannak kint, nehéz a rendezvény nem politikai kötődését bizonyítani. Én elfogadom az ön nyilatkozatát és elnök úr álláspontját, hogy nem politikai alapon szerveződnek a demonstrációk, mégis úgy tűnik, hogy ez nem így van.

Kónya elnök úr azt mondta, hogy álljunk elő a farbával. Nos, én már a legelső hozzászólásomban is előálltam a farbával. Amit alelnök úr elmondott, az pontosan úgy van, amennyiben lesz tárgyalandó anyag, akkor számunkra is világossá válik a helyzet. Ami ma világos, azt mindannyian - a sajtó is, önök is és mi is - tudjuk, hogy a kordedvezményes nyugdíj rendszere a továbbiakban nem tartható fenn. Egyébként nem az átlagnál korábbi nyugdíjazással kell a szféra ágazatainak a sajátosságait elismerni, hanem másképpen. Arról kellene beszélnünk, hogy mi módon lehet az egy-egy ágazatban dolgozók érdemeit, az ágazat sajátosságait elismerni.

Harangozó Tamás képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Itt szóba került a múlt. Én viszont csak szakmai szempontból vagyok hajlandó nézni az elmúlt éveket. 2006-ban a rendőrség és a határőrség integrációja valóban megvalósult. Mint tudjuk, ez kétharmados tárgykörű volt, és a Fidesz szavazata nélkül ezt a döntést nem lehetett volna meghozni. A Fidesz is azért szavazta meg, mert szükség volt egy, határainak a kétharmadát schengeni belső határrá átalakító ország határőrizeti szerveit ilyen megoldással integrálni a rendvédelmi szervezetbe. Attól meg tényleg mentsen meg bárki, hogy a szakszervezeti kollégákkal vitatkozzak, de a szolidaritás kedvéért el kell mondani, az akkori kormánynak két lehetősége volt: vagy azt az utat járja, amit Ausztria, hogy 8 ezer határőrét egyik napról a másikra kirakja az utcára és megköszöni nekik, hogy szolgálatkészen teljesítették az elmúlt éveket, évtizedeket, vagy azt, hogy a határőrség teljes létszámát a rendőrség állományába integrálja. Akkor valóban nagyon sok ember hagyta el a testületet, de nem a szakma, hanem a bizonytalanság miatt, s jellemzően nem a határőrök, hanem a rendőrök. Ezt felismerve lett 2007-ben a nyugdíjba vonulás feltétele megváltoztatva. Viszont a szakma és a szakszervezetek nyomásának engedve és felismerve azok igazát a kormány e tekintetben valóban visszahátrált, és azt az utat választotta, amit a mostani kormánynak is ajánlani tudunk, nevezetesen egyrészt bevezette az ösztönzés rendszerét, hiszen a rendőrségnél bevezette a továbbszolgálati díjat, a nyugdíjas kollégákat megpróbálta visszahozni – persze nem tagadom, hogy voltak bizonyos megszorító intézkedések is –, másrészt a civilesítést, amely az egyetlen valódi megoldás, mert fenntarthatóvá teszi a nyugdíjrendszert. Csak és kizárólag azoknál a kollégáknál beszélhetünk szolgálati nyugdíjról, akik ilyen típusú munkát végeznek, hiszen – tudom, hogy ezzel a megjegyzéssel nem leszek népszerű sok embernél – egy bérszámfejtőnek teljesen mindegy, hogy a rendőrségi dolgozók bérét számfejti vagy bármely más államigazgatási szervnél teszi ugyanezt.

A politikai kötődésről: én az első perctől kezdve azért mentem el minden szakszervezeti fórumra, mert ez a kötelességünk. Amikor én a kitűzött magamra rakom, akkor azt nem a kormány ellen teszem ki, hanem a saját szavazóim érdekében, akik jelenleg 1,2 millióan vannak ebben az országban. A bizonytalanoknak meg azt üzenem, ne üljenek fel annak a kommunikációnak, amely arról szól, hogy ezek az emberek lopnak, csalnak, hazudnak, s 30 vagy 40 évesen nyugdíjba mennek, mert ilyen állítások hangzanak el kormánypárti politikusoktól. Azt üzenem a saját választóimnak, hogy legyenek szolidárisak ezzel az üggyel. Ennyit a politikai szerepvállalásról.

Még egy dolgot szeretnék mondani, mégpedig alelnök úrnak címezve, s ezen felül nem szórakoztatnám én sem a meghívott vendégeinket az egymással való beszélgetésekkel: a

mi pártunk és kormányunk 2010-ben megmérettetett, 2014-ben pedig majd önök lesznek politikailag megmérve. Szerintem lépjünk túl ezeken a politikai vitákon és arról beszéljünk, hogy hogyan lehetne az itt jelen lévő állomány ügyeit megnyugtatóan rendezni. Továbbra is javaslom, a bizottság legalább annyiban foglaljon állást, hogy felkéri a kormányt: érdemi és azonnali tárgyalásokat folytasson ebben a témában a szakszervezetekkel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tájékoztatom a tisztelt Demonstrációs Bizottság tagjait, mivel a Honvédelmi és rendészeti bizottságban politikusok ülnek, a pártpolitikai vitáktól nem tudjuk mentessé tenni a bizottság ülését.

Harangozó képviselő úrnak ez már a második ötletelése. Az első az volt, hogy bár nem tudja, az elvonás a rendőrséget milyen arányban érintette, de - mondta ő - a dologi kiadásokból vették el. A határozati javaslat kapcsán ugyanazt kérem: vagy legyen egy világos álláspontunk, vagy ne ötleteljünk. Ugyanakkor hadd legyen egy kérdésem is, mielőtt továbbmegyünk: melyik kormánypárti politikus mondta, képviselő úr, hogy ezek az emberek lopnak, csálnak, hazudnak?

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Elnök Úr! Pontosítottam a hozzászólásomat, nézze vissza a jegyzőkönyvet! Azt mondtam, hogy ilyen érzetet keltenek. Az pedig, hogy harminc-nyolcvan évesen elmehetnek, azt mondta Lázár elnök úr, aki ennek a területnek az elmúlt négy évben az elnöke volt, mondta Kósa Lajos úr, aki nyilvánvalóan ehhez is ért. *(Derültség az ellenzéki képviselők körében.)*

Köszönöm.

ELNÖK: Ahogy ön is. *(Jelzésre:)* Volner János képviselő úrnak adom meg a szót, és utána Kónya Péter elnök úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Én csak a tiszta társadalmi párbeszéd fontosságára szeretném fölhívni a figyelmet. Több képviselőtársam is jelezte azt, hogy ebben a kérdésben ugyanis olyan módon ábrázolja a média akár a Fideszhez kötődő, akár a baloldalhoz kötődő, akár a Fidesz által elfoglalt köztévékről és közrádiókról van szó, olyan módon ábrázolja ezt a kérdést, minthogyha alanyi jogon járna ez a nyolcvan éves korban történő nyugdíjba vonulás.

Én azt kérem az elnök úrtól, aki nem egy - idézőjelben - sima képviselő, hanem mégis egy bizottság elnöke, hogy próbálja kifejtetni a véleményét erről a kérdéstről a kormány felé, a kormány irányába, és hasson oda, hogy egy tiszta párbeszéd kibontakozhasson erről a kérdéstről, és tolmácsolja egyben a Jobbik Magyarországért Mozgalomnak azt a kérését, hogy azt a szocialisták által még a Horn-kormány idején elkezdett gyakorlatot, amely társadalmi csoportokat társadalmi csoportokkal állít szembe és bélyegez meg akkor, amikor a kormány éppen el szeretne venni attól az adott társadalmi csoporttól valamit, azt be kellene fejezni. Ez ugyanis egy végtelenül piszkos módszer a társadalommal szemben. Most emlékezzünk csak vissza, képviselőtársaim, az orvos fogalma, az orvos képe akkoriban kapcsolódott össze a hálapénzzel, és még ezt lehetne folytatni egy rakás foglalkozásnál. Ahol meg akartak szorítani, ahonnan el akartak venni, azokat az embereket összepiszkították, összemocskolták, összekeverték a velük kapcsolatos kommunikációt, és nem hagyták, hogy megjelenjenek a tévében.

Én azt kérném, hogy jelenjenek meg a szakszervezeti vezetők legalább annyi alkalommal a tévében, ahányszor ez a kérdés terítékre kerül, hívják meg Kónya urat, Szima Juditot, bárkit, aki itt a Demonstrációs Bizottság tagja, és legyen alkalma a tisztességes párbeszéd keretén belül kifejtetni a véleményét, mert ellenkező esetben úgy fog járni, mint jelenleg a Jobbik, amelyet elhallgatnak, és a köztvé hétköznaponkénti esti műsorába, az Este

című műsorba eddig összesen egyetlenegyszer hívtak meg Jobbikos politikust, amióta győzött a kétharmados forradalom. Tehát erről az útról kellene lejönni és egy megfelelő tájékoztatást nyújtani.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: A legutolsó felvetéséről nem fogok tudni tájékoztatást adni. Kónya Péter elnök úré a szó, parancsoljon!

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Köszönöm szépen. A korrektség kedvéért valóban el kell mondani, hogy az utolsó jelentős béremelés a szférában 2002-ben volt, ez valóban így volt. Ugyanakkor azt is hozzátenném, hogy 2002-ben, illetve az akkori kormány vette el a tűzoltók veszélyességi pótlékát, tehát egyik kezével adott, a másikkal el is vett egy jelentős állománycsoporttól.

Azt hozzátenném, hogy az érdemi párbeszédet hiányoljuk mi is. Tehát nem önmagában párbeszédéről van szó, ez egy olyan jelentős beavatkozást jelent a hivatásos életpályába, amire most a kormány készül, hogy - ahogy itt a kollégáim is fogalmaztak - rólunk nélkülünk nem lehet ezt a döntést meghozni. *(Folyamatos dudaszó az épületen kívülről.)*

És nekem az lenne a kérésem, mert most már türelmetlenek a kollégáink is, úgy hallom... - azt hiszik, hogy nem engednek ki innen bennünket, ezt hallottam innen. Akkor tudnánk előremozdítani az itteni mai párbeszédet, és én, azt gondolom, egy jó párbeszédként értékelhetem a mai bizottsági ülésen elhangzottakat, ön azt mondta, hogy előjött a farbával. Egy dologban segíthetnének, hogy a tárgyalások előremenjenek, ha itt valóban a bizottság hozna egy állásfoglalást a tekintetben is, hogy a szerzett jogokat nem bántják, a bent lévő állomány jogaihoz nem nyúlnak hozzá, és a jövőről kell hogy tárgyaljunk a kormánnyal. Ha a bizottság kész erre, akkor, azt gondolom, hogy olyan érdemi párbeszéd kezdődhet meg a kormány és közöttünk, ami megállapodáshoz vezethet. Azt gondolom, hogy ez a közös célunk és közös érdekünk.

Jelen pillanatban, ha erre nem kapunk egyértelmű választ, hogy a bent lévő állomány a jelenlegi jogi feltételek mellett vonulhat nyugállományba adott esetben, illetve a már nyugállományba vonult kollégáinkat a törvény erejénél fogva nem akarják visszahozni a rendvédelmi szervekbe továbbszolgálni, hanem adott esetben, ha szükség van az ő szaktudásukra, tapasztalatukra, munkájukra, akkor olyan vonzó lehetőséget biztosítanak számukra, ami miatt önként vállalják a visszajövetelt, ezt maximálisan tudjuk támogatni egyébként. Ha erre nem kapunk egyértelmű garanciákat és önkéntől segítséget abban az esetben, hogy ilyen irányú állásfoglalást tesznek, akkor én azt látom, hogy nagyon nehéz lesz megállapodnunk majd, illetve elősegíteni a tárgyalásokat. Fontos lenne, hogy a bizottság e tekintetben hozzon valamiféle állásfoglalást.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Nem áll módunkban, sem nekem, sem a bizottságnak a kormány tárgyalási folyamataiba beleszólni. Én elmondtam, még egyszer elmondom: ennek a bizottságnak érdeke a megállapodás. Ezt a mai napi jegyzőkönyvet, örülök, hogy értékelhetőnek minősítette a mai bizottsági ülést, tehát ennek a jegyzőkönyvét természetesen el fogjuk juttatni, de én azt gondolom, hogy még mindig világos az álláspont.

És hogyha önöknek volt egy kérésük, akkor nekünk is hadd legyen egy kérésünk. A korkedvezményes nyugdíj és valamennyi vonatkozó nyugdíjjogszabály módosításra fog kerülni. Elmondtam, hogy a különböző szférákban megtalálható sajátosságokat nem ezzel a módszerrel szeretné a kormány a jövőben kompenzálni, hanem másvalamivel. Ebben a

másvalamiben kérjük az együttműködésüket. És örülök, hogy elhangzott, hogy az utolsó jelentős béremelés 2002-ben történt. Nem lett volna hiteles, annyira hiteles, ha ezt én mondom el. Valóban így van, és a miniszter úr is ezt kérte önöktől, pont azért, mert arról a pályáról jött, amelyről nagyjából önök is jönnek több-kevesebb átfedéssel - bízhatnak benne. Tehát abban az érásban, amikor ő volt a belügyminiszter, nagyobb juttatás, emelés történt, mint a rákövetkező hét évben összesen. Ezt önök jobban tudják, mint én, és örülök, hogy nem nekem kellett kimondanom. Ehhez viszont érdemi tárgyalásokra van szükség az önök részéről is, és elfogadni azt, hogy egyébként szerzett jogok címén olyan kompenzációban részesülnek, amelyet jelentős érdeksérelemnek fognak föl, ha megszűnik, de azt nem vizsgálják, hogy egyébként helyette mit várhatnának el a kormánytól. Tehát ezt a fajta együttműködést én önökre bíznom a továbbiakban is.

A bizottságnak nincs ilyen jellegű szerepe, hogy az önök és a kormány közt folyó tárgyalásokba érdemben beavatkozzon, hovatovább a napirend kapcsán egy ilyen irányú határozathozatalt sem terjesztenék elő. Ugyanakkor arra ismételtén ígéretet teszek, hogy az előbb elmondottak szellemében közvetíteni fogunk, és abban az esetben, amint a parlament vagy a bizottság elé kerül egy javaslat, az itt elhangzott szempontjaikat figyelembe fogjuk venni.

(Jelzésre:) Tisztelt Elnök Úr! Parancsoljon!

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Köszönöm. Többen kérdezték, hogy mit - és valóban ez a kérdés, hogy mivel akarja a kormány kompenzálni. Önök nem voltak ott azon a Belügyminisztériumban folytatott egyeztetésen, amikor a miniszter úr ilyen ötleteket mondott, hogy az lenne a fontos meg abban tudnánk kompenzálni, hogy mondjuk a rendvédelmi gyerekeit elhelyezzük majd óvodákba, iskolákba, a feleségeknek munkát biztosítunk. Nem tudom, ki fog lemenni majd az óvodába és az óvoda igazgatójával közölni, a miniszter úr vagy önök, képviselő urak, hogy ez egy rendvédelmi gyerek, ezért előre állhat a sorban meg előbb vehet az ételből az óvodában. Ugyanis ha nincs pénz, nincs forrása annak, márpedig a miniszter úr egyértelműsítette, és azt gondolom, hogy a mai ülésen elhangzottak alapján is egyértelmű volt számunkra, hogy miközben óriási elvonások vannak, zárolások vannak, akkor honnan lesz arra pluszforrás, hogy kompenzálják a szolgálati nyugdíj rendszerét.

Nagyon egyszerű lenne egyébként, hogyha itt most konkrét javaslatot akarnak hallani: valóban be lett vezetve a szolgálatiidő-pótlék, ami korábban volt egyébként a fegyveres szerveknél, bevezették. Tudják, mennyit kapunk szolgálatiidő-pótlék gyanánt azért, hogy tovább szolgáljunk? Bruttó négy-ötezer forintot. Hát föl kell emelni, adni kell egy olyan szolgálatiidő-pótléket, ami miatt a kollégáink azt mondják, hogy igen, érdemes tovább szolgálni. De nem bruttó négy-ötezer forintot! Ezt mondtuk mi is, hogy nem törvényileg kell egyébként bent tartani a testületben az állományt. És gondoljanak bele egyébként, hogy ha a törvény szigorával vagy törvényi szabályozással fogják bent tartani ezt az állományt, milyen minőségű munkát fog végezni majd az az állomány.

ELNÖK: Tekintettel arra, hogy a téma nagy és súlyos, azt kérem, hogy egyelőre zárjuk le *(Ivánicsik Imre: Ügyrendi javaslatot szeretnék tenni!)*, mert a kollégáik azt hiszik, hogy nem engedjük ki önöket. Persze nem ez a helyzet, hanem az, hogy türelemmel végighallgattuk önöket.

A napirendi pont vitáját lezárom és ügyrendi javaslatra megadom a szót Ivánicsik Imre alelnök úrnak.

IVÁNCSIK IMRE (MSZP), a bizottság alelnöke: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Egy nagyon tartalmas és értelmes vitát folytattunk, ezért köszönet elnök úrnak is és a meghívott vendégeknek is.

Ketten is tettünk javaslatot. Lehet, hogy az én javaslatom nem volt elég markáns és el lehetett siklani felette, de Harangozó képviselő úr nagyon határozottan azt javasolja, a bizottság foglaljon állást, és kérje a kormányt a tárgyalások megkezdésére és a megállapodásra. Azt javaslom tehát, hogy elnök úr szíveskedjen Harangozó képviselő úr javaslatát megszavaztatni a bizottsággal. Köszönöm.

ELNÖK: Ilyen javaslat esetében frakciónkénti egy-egy hozzászólásra lehetőséget kellene biztosítani, de ha erre különösebb igény nem érkezik, akkor természetesen szavazni fogunk az ügyrendi javaslatról. Ugyanakkor kénytelen vagyok megismételni, hogy nekünk nincs lehetőségünk a kormány és a Demonstrációs Bizottság tárgyalására vonatkozóan érdemi javaslatot tennünk. Pro forma folynak a tárgyalások, csak közben demonstrációk vannak. Számomra értelmezhetetlen a kérés, de azért szavazni fogunk róla.

Ki ért egyet az Iváncsik Imre alelnök úr által elmondottakkal? *(Szavazás.)* 4-en. Ki nem ért vele egyet? *(Szavazás. - Nincs ilyen.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 11-en.

Bár a napirendet már lezártam, illendőségből és tiszteletből még megadom a szót Kónya Péter elnök úrnak. Parancsoljon!

KÓNYA PÉTER elnök (Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége), a Demonstrációs Bizottság vezetője: Végül is már majdnem tárgytalan a hozzászólásom. Csak annyit szeretnék elmondani, hogy volt már példa arra a Honvédelmi és rendészeti bizottság történetében, hogy a szakszervezetek és a kormány közötti tárgyalások közben valamilyen állásfoglalást hozott a Honvédelmi és rendészeti bizottság, s ezzel támogatták a megállapodás megkötését.

ELNÖK: Igen, csak akkor volt konkrét törvényjavaslat. Ha most is lesz, akkor természetesen állást fogunk foglalni.

Nagyon köszönjük a tájékoztatásokat és bízunk benne, hogy a megállapodás mihamarabb megszületik. Köszönjük, hogy itt voltak, időt szakítottak ránk és ismertették az álláspontjukat.

Most pedig rövid szünetet tartunk. *(Rövid szünet.)*

(Az ülés vezetését Csampa Zsolt, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Tájékoztatom a bizottságot, elnök úr megkért, hogy a 2. napirendi pontot vezessem le. A bizottsági ülés megnyitásakor nem köszöntöttük a köztársasági elnök katonai irodájának vezetőjét, Szegő László ezredes urat, ezt most pótlólag megteszem.

Az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők (ISAF) műveleteiben történő magyar katonai szerepvállalással összefüggő egyes kormányhatározatok módosításáról szóló 1078/2011.(III.30.) Korm. határozatban foglalt döntésekről szóló J/2768. számú beszámoló, általános vita, valamint az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők (ISAF) műveleteiben történő magyar katonai szerepvállalással összefüggő egyes kormányhatározatok módosításáról szóló 1078/2011.(III.30.) Korm. határozatban foglalt döntésekről szóló beszámoló elfogadásáról szóló H/..... számú országgyűlési határozati javaslat, döntés a bizottsági önálló indítványról

2. napirendi pontunk: az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők műveleteiben történő magyar katonai szerepvállalással összefüggő egyes kormányhatározatok módosításáról szóló 1078/2011.(III.30) kormányhatározatban foglalt döntésekről szóló J/2768. számú beszámoló. Első helyen kijelölt bizottságként a beszámoló általános vitára való alkalmasságáról, valamint az elfogadó határozati javaslat benyújtásáról kell döntenünk. Köszöntöm a Honvédelmi Minisztérium képviselőjében dr. Szarka Gábor kabinetfőnök urat, dr. Dankó István urat, a HM Jogi Főosztályának főosztályvezetőjét és Kelemen Tas urat, a HM Védelempolitikai Főosztályának főosztályvezetőjét.

Megadom a szót a beszámoló rövid szóbeli összefoglalására Szarka Gábor kabinetfőnök úrnak, majd pedig a kérdések és vélemények hangoznak el. Kabinetfőnök úr, öné a szó.

Dr. Szarka Gábor kabinetfőnök (Honvédelmi Minisztérium) szóbeli tájékoztatója

DR. SZARKA GÁBOR kabinetfőnök (Honvédelmi Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Először is engedjék meg, hogy elmondjam, megtiszteltetés számomra, hogy húsz év katonai szolgálat után új beosztásomban elsőként képviselhetem a honvédelmi tárcát a tisztelt bizottság előtt.

A kormány 2186/2008. számú határozatában intézkedett az afganisztáni Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők, ISAF különféle feladataiban történő magyar részvétellel kapcsolatban. A kormány ezt a határozatát az 1078/2011. számú kormányhatározatával módosította, és intézkedett a misszió különböző elemeivel kapcsolatos kérdésekben. A kormány közjogi döntését határozat formájában kell megjeleníteni, illetve az alkotmány 40/C. § (2) bekezdése szerint a döntésről beszámolót kell készíteni az Országgyűlés számára, melyet a jelen beszámoló tartalmaz.

Kérem a tisztelt bizottságot, hogy a beszámolót elfogadni szíveskedjen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, kabinetfőnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy kinek van kérdése, véleménye. *(Jelzésre:)* Iváncsik Imre alelnök úré a szó!

IVÁNCSIK IMRE (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Talán csak egyetlen mondatot szeretnék mondani. Váratlanul ért, engem bizonyosan, hogy ez a mai ülésen szerepel, a meghívóban nem volt. Az elején azért szavaztuk meg, mert nem látjuk semmi akadályát annak, hogy a téma napirendre kerülhessen, és - mint ahogy az korábban is volt - minden bizonnyal elfogadható is lesz. Most ezt az előlegezett bizalmat anélkül tudom mondani, hogy láttam volna az előterjesztést, nyilván mire napirendre kerül a plenáris ülésen, addigra át fogjuk tanulmányozni, és bízom benne, hogy fenntartások nélkül támogatni fogjuk.

Köszönöm szépen.

Határozathozatalok

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy van-e még valakinek kérdése, véleménye. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs.

Ha nincs, akkor áttérnénk a szavazásra. Ki az, aki a J/2768. számú beszámoló általános vitára alkalmasnak találja? Kérem, szavazzunk! *(Szavazás.)* Egyhangú, köszönöm szépen.

Kérem, szavazzunk, hogy ki az, aki támogatja az elfogadó javaslat benyújtását. Kérdezem a tisztelt bizottságot, ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)* Úgyszintén egyhangú, köszönöm szépen.

Javaslom, hogy ajánlásunk szóban hangozzék el. Kérdezem, ki vállalja a bizottsági előadó szerepkörét. Az előterjesztés tárgyalására május 2-án kerül sor a plenáris ülésen. *(Ágh Péter jelentkezik.)* Ágh Péter képviselő úr önként vállalta, köszönjük szépen.

A napirendi pontot lezárom. Köszönöm a megjelenést a minisztérium részéről. *(Dr. Szarka Gábor: Köszönöm szépen. - A napirendi pont tárgyalására meghívottak távoznak az ülésteremből.)*

Egyebek

Kiosztásra került a Külügyi Hivatal átirata, kettő bizottsági tagunk részt vehet egy júniusi kétnapos NATO-programban Brüsszelben, amit a Visegrádi-országok képviselőinek szerveznek, a tárgyalási nyelv az angol. Kérem, aki részt tud venni a programon az most jelentkezzen. *(Jelzésre:)* Úgy látom, hogy Németh Zsolt képviselő úr, a mi részünkről pedig akkor még valakit jelölni fogunk a napokban.

Ha nincs több jelentkező *(Senki sem jelentkezik.)*, akkor köszönöm szépen, az ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 16 óra 43 perc)

Csampa Zsolt
a bizottság alelnöke

Dr. Kocsis Máté
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Farkas Cecília és Soós Ferenc